Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 1 (205)
Joi 5 ianuarie 1967
8 pagini — 1 leu

4721

In cooperativele agricole

PLANUL FINANCIAR — SECȚIUNE DE BAZĂ A PLANULUI ECONOMIC

Petre ROBU

membru al Biroului permanent al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Dezbaterile recentei Plenare a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și ale sesiunii Marii Adunări Naționale au subliniat sarcinile importante ce revin agriculturii în următorii ani pentru sporirea producției vegetale și animale, ridicarea eficacității economice a producției, folosirea cu maximă chibzuință a investițiilor. În procesul consolidării economice continue a cooperativelor agricole, planul financiar reprezintă un instrument de primă importanță. El constituie o secțiune de bază a planului economic al fiecărei unități cooperatiste, cu ajutorul căreia se calculează formarea mijloacelor bănești necesare acoperirii cheltuielilor.

După cum se știe, o trăsătură caracteristică a activității economice din cooperativa agricolă este aceea că o parte din producția naturală obținută se consumă ca atare în procesul de producție (semințe, furaje, îngrășăminte naturale etc.), ea nefiind, deci, sursă de venituri bănești. Ținînd această caracteristică, desprin- m că în prima parte a planului financiar Mijloace bănești pentru producție și cheltuieli nu vor fi cuprinse decît mijloacele bănești proprii provenite din vînzarea unei părți din producție sau servicii, precum și mijloacele bănești împrumutate.

În cadrul lucrărilor premergătoare definitivării planului financiar, stabilirea indicatorilor tehnici de producție și repartizarea producției se face pe formulare separate — pentru producția vegetală, pentru cea animală, pentru activitățile anexe. Cantitățile de produse sau serviciile stabilite prin aceste formulare ca disponibile pentru valorificat formează obiectul planului de valorificare a producției. **Stabilirea corectă a disponibilelor, cu alte cuvinte a producției-marfă, are o însemnătate deosebită în realizarea sarcinilor de producție, îndeosebi a investițiilor și retribuirii bănești a muncii membrilor.** Împrejurarea că unitățile cooperatiste valorifică producția-marfă pe mai multe căi (contractări, achiziții, vînzări în numerar la piață sau către membrii cooperatori) atrage după sine obligația ca la întocmirea planului de valorificări, fiecare produs să fie trecut separat, cu cantitățile și prețurile de vînzare pe mod de valorificare.

În anul 1966 au fost semnalate în planurile de valorificare ale unor cooperative agricole numeroase erori și omisiuni, datorită cărora planificarea veniturilor bănești s-a făcut fie sub posibilitățile reale, fie peste aceste posibilități.

Pentru înlăturarea unor asemenea neajunsuri, considerăm că este necesar ca la întocmirea planului de venituri să se țină seama de următoarele aspecte: **repartizarea producției trebuie făcută judicios și în conformitate cu prevederile statutare; prețurile la producția-marfă să fie absolut reale (pentru legume și fructe se va ține seama de prețurile medii realizate în anul**

(Continuare în pag. a 2-a)

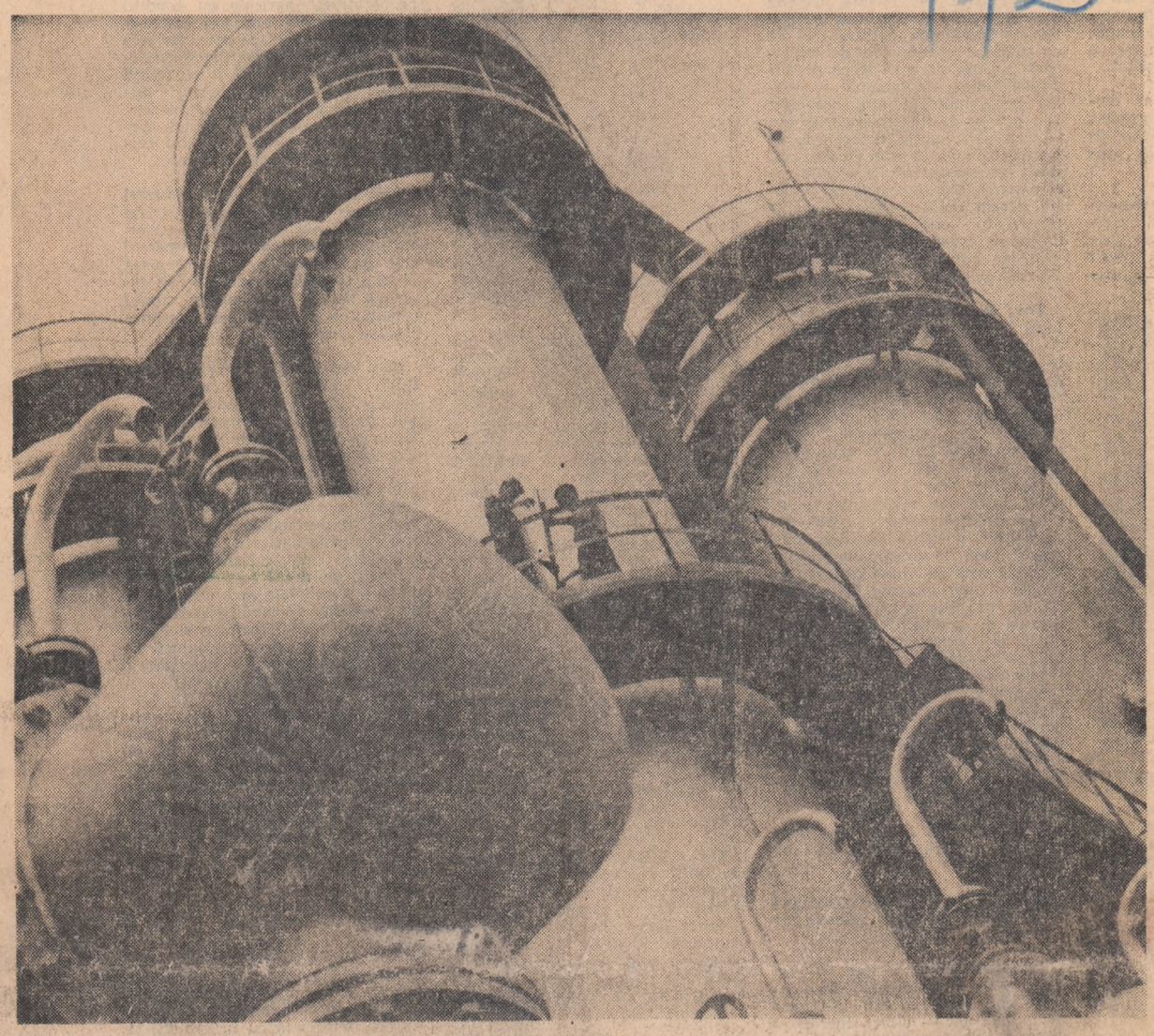

Industria chimică continuă să rămînă și în anul 1967 [illegible] mai dinamică ramură a industriei; ea va contribui într-un grad mai mare la chimizarea agriculturii, la lărgirea bazei de materii prime pentru industria noastră. În foto: aspect de la Combinatul chimic din Craiova

În articolul 7 din Legea pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1967 se prevede că „Agricultura va dispune — la sfîrșitul anului 1967 — de un parc de 93 mii tractoare, 47 mii combine pentru recoltat păioase și porumb și 63 mii semănători mecanice, iar în cursul anului 1967 va primi 580 mii tone îngrășăminte chimice în substanță activă".

Din sumar:

- **Masă rotundă: NORMAREA ȘI RETRIBUIREA MUNCII ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE** (pag. 2)
- **DIALOG REDACȚIE - CITITORI** (pag. 2)
- **CINCINALUL ÎN ACȚIUNE** (pag. 3)
- **APROVIZIONAREA ȘI DESERVIREA POPULAȚIEI SĂTEȘTI** (pag. 6)

93.000 TRACTOARE
47.000 COMBINE PENTRU RECOLTAT PĂIOASE ȘI PORUMB
63.000 SEMĂNĂTORI MECANICE

LA SFÎRȘITUL ANULUI 1967 ÎN CURSUL ANULUI

580.000 tone ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE ÎN SUBSTANȚĂ ACTIVĂ

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRET

pentru stabilirea datei alegerilor de deputați în sfaturile populare comunale

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

ART. UNIC. — Alegerile de deputați pentru sfaturile populare comunale vor avea loc la data de 5 martie 1967.

Constituirea sfaturilor populare comunale noi alese se va face după data de 7 martie 1967.

Președintele Consiliului de Stat,
CHIVU STOICA

Interviul nostru

cu tov. ing. Cezar NICOLAU, secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii

MĂSURI IMPORTANTE PENTRU REALIZAREA LUCRĂRILOR DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCIARE

Între punctele înscrise pe ordinea de zi a Plenarei C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966, s-a înscris și dezbaterea măsurilor în vederea realizării programului de îmbunătățiri [illegible] în perioada 1966—1970, problemă de [illegible] deosebită importanță, despre care relatează cititorilor noștri, la solicitarea redacției, tov. ing. Cezar NICOLAU, [illegible] general în Departamentul [illegible] funciare al Consiliului [illegible] agriculturii.

— La [illegible] trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R. în ce privește sporirea producției vegetale și animale [illegible] — *a precizat interlocutorul* —

(Continuare în pag. a 3-a)

Cu prima filă a calendarului...

Douăsprezece luni care au trecut și cu cele douăsprezece care abia vor veni stau în noaptea de Anul nou față în față, ca două oglinzi care dau tulburătoarea senzație a infinitului. Petrecerea de Anul nou nu e deci o petrecere oarecare. În mijlocul veselei societăți a familiei și a tovarășilor de muncă ne dăm seama de „ce-am dorit și-am izbîndit" în cele douăsprezece luni trecute, ne cumpănim eforturile pentru cele douăsprezece lunii viitoare, în perspectiva dezvoltării neîntrerupte a patriei noastre.

Noapte de Anul nou la *Roma rationul Botoșani*. Ninsoarea a pudrat drumurile. Un „plug" cu urători poposește la căminul cultural unde peste 400 de cooperatori, femei și bărbați, vîrstnici și tineri, îmbrăcați în costumele pitorești ale locului, au venit să serbeze împreună revelionul. Înăuntru, la o masă tovarășul Mihai Birliga, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole, înconjurat de numeroși țărani cooperatori veniți la revelion: brigadierul Gheorghe Alexoiu de la grădina de legume, mulgătorul Mihai Aniței, ciobanul Puiu Sava, conducătorii de atelaje Ion Anaciuc și Ion Dascălu și alții. Din discuțiile lor se desprinde, printre altele, faptul că în anul 1967 cooperativa agricolă din Roma va cultiva 300 de hectare cu sfeclă de zahăr, că acțiunea de fertilizare a tarlalelor respective (participă 60 de atelaje, care urmează să transporte cel puțin 2 000 de tone de îngrășăminte naturale) a început de vreo două săptămîni; va fi intensificat lucrul pe cei 3 200 mp de săsadnițe.

— Da, avem planuri mari, zice președintele. Știți că în 1966 am obținut mai bine de 2 100 de litri de lapte de la fiecare din cele 420 de vaci. Anul ăsta vrem să obținem o producție și mai mare. Trebuie să sporim veniturile sectorului zootehnic. Rezerve avem. Putem crește mai multe păsări de apă, putem livra statului mai mulți porci grași. Să închinăm, tovarăși, un pahar pentru viitoarele noastre succese!

★

Gospodăria de stat Giarmata, regiunea Banat în noaptea de revelion în sala mare a cantinei familiile a peste 300 de lucrători ai unității — specialiști, mecanici, brigadieri, viticultori, crescători de animale — au petrecut ceasuri de bucurie colectivă. Oamenii și-au urat succes în muncă pe 1967. Primele zile ale noului an le-au dat prilejul să transforme urătura în faptă. Iată, acum la atelierul mecanic se lucrează la repararea tractoarelor. Șeful atelierului mecanic, Nicolae Luca, se oprește printre tractoriști, dă indicații.

De la cîmp sosesc inginerul sef al gospodăriei, Filip Dumitrașcu, și brigadierul Mircea Oroviceanu cu cîteva „probe" de grîu. Controlul celor 950 de hectare cultivate cu grîu se face aici meticulos, în vederea luării celor mai indicate măsuri agrotehnice.

În sectorul zootehnic la grajdurile care adăpostesc 435 de vaci 5 000 de porci, și 20 000 de păsări, sector bine organizat, s-a pornit la lucru din primele ore ale noului an. Grija cu care se transportă furajele, atenția pentru întreținerea animalelor și păsărilor dovedesc un evident spor de interes din partea îngrijitorilor pentru obținerea unor rezultate bune.

Oamenii sînt hotărîți, precum se vede, să-și îndeplinească cu toată hărnicia sarcinile.

★

Marți, 3 ianuarie. În redacție sună telefonul. La capătul firului tovarășa Gherghina Cojocaru, președinta *cooperativei agricole „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași*. Convorbirea noastră scoate în evidență faptul că relatările sale de la sesiunea Marii Adunări Naționale din decembrie 1966, unde a participat în calitate de deputată, au avut un puternic ecou în rîndurile țăranilor cooperatori, mobilizîndu-i pentru noi realizări.

— Așa cum v-am făgăduit în ajunul Anului nou, vă comunic mersul primelor noastre lucrări din 1967. Azi dimineață, s-a continuat cu transportul superfosfatului ce se împrăștie pe terenurile amenajate pentru irigații, unde, între altele, vom semăna 20 de hectare cu lucernă și 30 de hectare cu sfeclă de zahăr. La grădină, sub conducerea brigadierului Gheorghe Pletea, se termină amenajarea răsadnițelor necesare pentru cele 40 de hectare cu legume prevăzute în planul de producție pe acest an. La magazii sînt la lucru oameni din brigăzile conduse de Ion Cristea, Gheorghe Florea și Gheorghe Mihalache. Ei selectează semințe de măzăriche, de ovăz, floarea-soarelui. După amiază, vom fi prezenți la lecții, căci învățămîntul agrozootehnic se desfășoară mai bine ca în anii trecuți.

★

Ce concluzie poate trage reporterul urmărind primele ore de muncă ale noului an? Una singură. Că muncind, oamenii nutresc credința izbînzii, și aceasta tocmai datorită muncii. Că munca înlesnește imaginației noastre întruchiparea exactă a viitorului și că această reală întruchipare ne bucură. Și atunci, dacă așa stau lucrurile, nu ne rămîne decît să dorim tuturor, din inimă, spor la muncă în 1967.

Al. RAICU
M. TACCIU

buletin meteorologic

Deși luna ianuarie este mai totdeauna cea mai rece lună a anului, ca va ceda, pentru 1967, această caracteristică lunii februarie. Datorită faptului că precipitațiile cele mai abundente se vor concentra în nordul și estul Europei, regiunile noastre vor intra sub influența aerului cu origine subtropicală, ce se va deplasa din nordul Africii și Oceanului Atlantic de mijloc către regiunile polare, unde zonele depresionare vor fi frecvente.

Ianuarie a debutat cu cîteva zile reci, închise și umede, cu ceață persistentă, dar vremea se va încălzi accentuat între 10 și 18 ianuarie, cînd temperaturile maxime vor depăși plus 10 grade, atingînd în zona de șes din sudul țării și plus 17 grade. Între 16 și 21 ianuarie, mai multe fronturi de precipitații vor străbate țara, menținînd un cer mai mult acoperit și favorizînd căderea de ploi și lapoviță în toate regiunile țării, cu excepția zonei de munte unde va ninge. În jur de 19—20 ianuarie, aceste precipitații vor deveni abundente în partea de sud a țării, unde și vîntul de nord-est se va intensifica. În acest interval, temperatura va scădea ușor, noaptea semnalîndu-se îngheț slab, iar ziua dezgheț general.

Între 24 și 29 ianuarie, vremea se va răci ceva mai accentuat în nordul țării, unde cerul va fi mai mult noros și unde vor cădea ninsori însoțite și de intensificări violente ale vîntului. În sud, precipitațiile vor fi de scurtă durată. În ultimele două zile ale lunii timpul se va încălzi din nou în toată țara.

Din cauza temperaturii ridicate din multe zile, precum și din cauza ploilor din unele zile, stratul de zăpadă se va topi în cea mai mare parte a țării, exceptînd regiunea de munte mai înaltă de 1 000 m.

N. TOPOR

5494 sc

MASĂ ROTUNDĂ

NORMAREA ȘI RETRIBUIREA MUNCII ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

La masa rotundă au participat tovarășii: ing. Mircea GOGIOIU, șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, ing. Ion VLĂDOIU, vicepreședinte al Consiliului agricol regional Oltenia, Octavian GHIA, Gheorghe MANEA, Antip TOFAN, șefii secțiilor plan, normarea și retribuirea muncii de la uniunile regionale Ploiești, Galați și Cluj ale cooperativelor agricole.

REDACȚIA: Am considerat util să organizăm această discuție, ținînd seama de împrejurarea că, recent, plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a aprobat noile norme de muncă orientative pentru cooperativele agricole. Ce criterii au stat la baza elaborării noilor normative?

Tov. GOGIOIU: La baza activității de elaborare a normelor ce se recomandă cooperativelor agricole începînd din anul 1967 a stat, în primul rînd, respectarea principiului de bază prevăzut în statutul cooperativei agricole, potrivit căruia retribuirea muncii se face

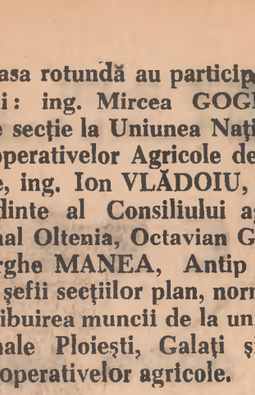

după cantitatea și calitatea muncii depuse. În îmbunătățirea normelor și, implicit, a retribuirii muncii s-au avut în vedere importanța și complexitatea lucrării, efortul fizic cerut și calificarea necesară pentru îndeplinirea unei norme, condițiile de lucru existente în cooperativele agricole, gradul de mecanizare a lucrărilor și altele. Practica de ani și ani a multor cooperative agricole a dovedit cu prisosință că stabilirea unor norme de muncă prea mari nu interesează pe membrii cooperatori în executarea la timp și de calitate a lucrărilor, după cum normele prea mici, care pot fi cu ușurință îndeplinite, duc la risipă de zile-muncă, un consum mare de muncă pe unitate de produs, ele devenind astfel o frînă în calea creșterii productivității muncii.

Tov. GHIA: Vreau să menționez că, în toată perioada de pregătire a normelor, tovarășii de la

Uniunea Națională s-au consultat cu un mare număr de țărani cooperatori, lucrători ai uniunilor cooperatiste și consiliilor agricole din regiunea noastră. Din lectura normelor aprobate desprind că și propunerile făcute de noi au fost cuprinse în recomandări și aprobate de Consiliul Uniunii Naționale.

Tov. GOGIOIU: La elaborarea normelor de muncă au fost consultați nu numai tovarăși din regiunea Ploiești, ci din toate regiunile țării. Peste 10 000 de oameni, începînd cu membri cooperatori și terminînd cu specialiști de la unele instituții centrale, au luat parte, prin studiile și propunerile lor, la elaborarea normelor de muncă.

REDACȚIA: Am dori să discutăm, mai întîi, despre elementele noi pe care le cuprind normele de muncă pentru lucrările din producția vegetală.

Tov. MANEA: Dacă în recomandările privind normarea și retribuirea muncii în cooperativele agricole, elaborate în 1959, lipseau unele norme, de exemplu cele pen-

tru culturile irigate, actualul normativ cuprinde și asemenea norme. Ținînd seama că cultivarea plantelor pe terenuri irigate capătă o tot mai mare amploare, se înțelege că stabilirea normelor și pentru lucrările din acest sistem este de mare folos cooperativelor agricole. În regiunea noastră, unde anul acesta vor fi cultivate în condiții de irigare 25 000 de hectare, normele respective au fost așteptate cu mare interes.

Tov. VLĂDOIU: Prevederea unor norme noi și a retribuirii corespunzătoare lor pentru culturile irigate, precum și în legumicultură

și pomicultură — la recoltare, sortare și ambalare, la folosirea aparaturii pentru combaterea dăunătorilor, deservirea mașinilor și agregatelor S.M.T. etc. — este, de asemenea, o caracteristică a normativelor recent aprobate. Dar eu aș vrea să vorbesc despre o altă latură a problemei, și anume despre normarea mai corespunzătoare a muncii la recoltarea culturilor de toamnă. Acest anotimp cu intemperii mai multe, timp mai rece, ziua mai scurtă este și anotimpul zorului mai mare — recolta trebuie strînsă repede pentru a se pregăti terenul viitoarelor culturi. Iată de ce consider ca deosebit de judicioasă măsura de a se trece principalele lucrări de toamnă — culesul porumbului, tăiatul cocenilor și a bețelor de floarea-soarelui etc. — într-o categorie superioară, cu o prețuire mai mare în zile-muncă, decît cea prevăzută în vechile recomandări. Cu siguranță că în felul acesta cointeresarea cooperatorilor în executarea lucrărilor crește, se creează posibilități mai mari de aplicare corectă a regulilor agrotehnice.

Tov. MANEA: O normare mai justă a muncii a fost stabilită și în viticultură — sector care în regiunea noastră are o pondere tot mai mare. Următoarele două exemple sînt, cred, edificatoare. Față de vechile recomandări care, la lucrarea „Plantat vițe, cu gunoi...", menționau plantarea a 350—400 de plante, cu o retribuire de 1,75 zile-muncă, noile normative recomandă, la aceeași prețuire, plantarea a 200—300 de plante; norma a fost deci micșorată, ceea ce corespunde concluziilor la care au ajuns majoritatea cooperativelor agricole deținătoare de vii, pe baza a numeroase observări și calcule. Aceleași concluzii le corespunde și normarea unei alte lucrări, pentru care se recomandă normă mai mare decît cea practicată pînă acum. Este vorba despre „Copcit via tînără, vara". Pînă acum se atribuiau 1.50 zile-muncă la copcirea a 300—400 de plante, normă necorespunzătoare, ea putînd fi cu foarte mare ușurință depășită. După normele actuale, la aceeași prețuire de 1,50 zile-muncă trebuie efectuată operația de copcire la 700—900 de plante.

REDACȚIA: Cîteva concluzii pot fi desprinse din cele relatate de dumneavoastră...

Tov. GOGIOIU: Sintetizîndu-le, ele sînt acestea: recomandările actuale cuprind circa 240 de norme de muncă noi — cîteva lucrări la care se referă acestea le-a menționat tovarășul Vlădoiu. Au fost eliminate circa 160 de norme privind lucrări care nu se mai fac în cooperativele agricole: cultura bumbacului, pepiniere pomicole ș.a.; la circa 80 de lucrări, la care s-a dovedit că normele se depășesc ușor, acestea au fost mărite; la peste 110 lucrări, la care s-a constatat că normele sînt prea mari, acestea au fost micșorate. Ele privesc plantatul cartofilor cu sapa, scoaterea sfeclei de zahăr cu furca și așezarea acesteia în grămezi, scosul cartofilor de toamnă etc.; circa 50 de lucrări, care trebuie efectuate în timp foarte scurt, ele cerînd și un efort mai mare din partea cooperatorilor, au fost trecute la o categorie superioară, cu o prețuire în zile-muncă mai mare decît cea aplicată pînă acum.

REDACȚIA: Pentru munca în sectorul creșterii animalelor ce prevăd noile normative?

Tov. TOFAN: Sînt numeroase lucruri noi și în această privință. Ceea ce vreau să subliniez, în primul rînd, este faptul că au fost

stabilite norme menite, după părerea mea, să contribuie la îmbunătățirea și sporirea efectivelor de animale în cooperativele agricole. Mă refer, de exemplu, la atribuirea către cooperatorul îngrijitor de animale a șase zile-muncă pentru fiecare vacă la care, în termen de 80 de zile de la fătarea precedentă, s-a confirmat gestația. O asemenea prevedere, menită să cointereseze pe îngrijitorii de vaci în creșterea prolificității animalelor, nu era prevăzută în vechile recomandări. Pe de altă parte, îmbunătățirea retribuirii pentru îngrijirea vacilor, de la 0,01 zile-muncă la 0,03 zile-muncă pe zi și animal, va duce în mod sigur la respectarea strictă a normelor de igienă în zootehnie.

Tov. GHIA: Au fost prevăzute norme noi de muncă și pentru o altă îndeletnicire ce se extinde în cooperativele agricole — pentru îngrășarea bovinelor. Lipsa acestor norme se resimțea în toate unitățile care au organizat asemenea îngrășătorii.

Tov. GOGIOIU: Ceea ce caracterizează normarea muncii „în creșterea animalelor, a albinelor și a viermilor de mătase" — ca să-i precizez denumirea exactă a normativului respectiv — este valorificarea judicioasă a practicii bune de producție a cooperativelor. El cuprinde norme de muncă și indicatori de retribuire pentru mai multe categorii de îngrijitori de animale decît au fost pînă acum. De pildă, pentru îngrijirea tineretului bovin pe vîrste și sexe, pentru îngrijirea vacilor la maternitate, îngrășarea bovinelor, îngrijirea ovinelor pe vîrste și sexe, a păsărilor adulte și tinere etc. În legătură cu problemele de normare și retribuire a muncii în zootehnie trebuie făcută următoarea precizare. Întrucît normele sînt prevăzute la limite maxime, consiliile de conducere ale cooperativelor vor putea supune spre aprobare adunărilor generale stabilirea normelor de muncă și retribuirea lor pînă la aceste limite, în funcție de condițiile concrete din unități.

Tov. TOFAN: O precizare consider că trebuie făcută și în ceea ce privește producția vegetală. Aici normele de muncă orientative, recomandate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, sînt prevăzute între două limite. La stabilirea corectă a normelor, între aceste limite, în recomandări se arată că este de datoria consiliilor de conducere din unități să supună adunărilor generale respective propunerile de normare ținînd seama de: felul și structura solului, situația terenului (șes, deal, pantă mai mică sau mai mare), densitatea plantelor, uneltele cu care se lucrează etc., astfel încît cooperativele agricole cu condiții mai bune de lucru să prevadă norme către limitele maxime, iar cele cu condiții mai grele, către limitele minime, fără însă a se stabili norme mai mici decît normele minime prevăzute în recomandări. Norme de muncă diferențiate trebuie stabilite pînă la nivelul brigăzii, chiar în aceeași unitate.

REDACȚIA: Cu aceste precizări am ajuns la ultima parte extrem de importantă a discuției noastre. Vă rugăm să rezumați ce măsuri sînt preconizate pentru ca masa largă a țăranilor cooperatori să cunoască temeinic normele de muncă orientative și retribuirea corespunzătoare acestora?

Tov. GOGIOIU: Plenara Consiliului Uniunii Naționale care a aprobat normele orientative, ședințele de instructaj organizate de Uniunea Națională, de uniunile regionale și raioanele au avut și au drept scop înțelegerea cît mai deplină, pentru a fi prelucrate în continuare, a problemelor privind normarea și retribuirea muncii în cooperativele agricole. Biroul permanent al Uniunii Naționale a dat indicații uniunilor cooperatiste regionale și raionale să ajute nemijlocit consiliile de conducere din cooperative în activitatea de prelucrare și stabilire a normelor de muncă pe baza cărora se face retribuirea muncii membrilor cooperatori.

Tov. VLĂDOIU: Pe linia consiliilor agricole, specialiștii din cooperative au fost îndrumați să sprijine permanent conducerile unităților și pe cooperatori în stabilirea cît mai corespunzătoare a normelor și a retribuirii muncii, astfel ca în planurile de producție pentru anul 1967, care se vor discuta și aproba de adunările generale în perioada următoare, să se prevadă cu maximum de chibzuință fondul de zile-muncă.

Tov. GOGIOIU: S-a preconizat, de asemenea, ca, după aprobarea normelor de muncă de către adunările generale, consiliile de conducere, împreună cu brigadierii și ajutate de ingineri, să organizeze prelucrarea acestor norme în adunările pe brigăzi și chiar pe echipe. În același scop, al unei temeinice cunoașteri, la sediile cooperativelor și la locurile de muncă vor fi afișate vizibil normele aprobate de adunarea generală și retribuția care se acordă pentru îndeplinirea unei norme. Aș vrea să subliniez că în procesul de creștere continuă a eficienței producției agricole în unitățile cooperatiste, de consolidare economico-financiară a acestora, justa normare și retribuire a muncii membrilor cooperatori are o însemnătate hotărîtoare. Combaterea risipei de zile-muncă, cu alte cuvinte o prețuire a muncii corespunzătoare unei normări corecte a ei, apare deci ca un obiectiv de primă importanță în acest proces.

Masă rotundă organizată de Teoharie OPREA

PLANUL FINANCIAR — SECȚIUNE DE BAZĂ A PLANULUI ECONOMIC

(Urmare din pag. 1)

precedent); corelarea strictă a eșalonării producției-marfă cu perioadele de recoltare a culturilor, cu graficul de montă și fătări la animale etc; nu vor fi incluse în planul de valorificări produsele din anul precedent, acestea trebuind să fie consemnate în repartizările anului respectiv.

Considerăm util să menționăm că, pentru elaborarea planului de venituri pe anul 1967, au fost adoptate unele principii noi față de anul trecut. Astfel, la secțiunea „activități anexe" vor fi cuprinse nu numai activitățile cu caracter neagricol (cărămidării, vărării, împletituri etc.), ci și cele în cadrul cărora sînt prelucrate produse agricole (prepararea vinului, a țuicii și rachiurilor, a produselor lactate etc). În cazul cînd produsele secțiilor anexe sînt destinate valorificării, ele vor fi, firește, cuprinse în planul de valorificare, precum și în planul de venituri la secțiile respective.

Atenție deosebită trebuie acordată stabilirii cheltuielilor de producție. Un principiu ce se cere respectat este ca în articolele de calculație ale planului financiar să fie trecute numai materialele necesare procesului de producție, ce se vor cumpăra în cursul anului 1967 sau care, deși cumpărate în 1966, constituie rezerva tranzitorie; vor fi, de asemenea, cuprinse plățile ce vor fi efectuate în numerar în anul de plan.

Modul de întocmire a planului de cheltuieli exprimă nemijlocit spiritul chibzuit, gospodăresc ce trebuie să caracterizeze activitatea tuturor cooperativelor agricole. În lumina indicațiilor date de partidul nostru, cooperativele agricole sînt chemate să-și intensifice eforturile pe linia reducerii continue a cheltuielilor de producție, realizînd astfel o eficiență crescîndă a producției. **Practica unui tot mai mare număr de unități dovedește că obținerea de producții mari, cu cheltuieli minime, asigură dezvoltarea puternică a unităților respective, creșterea valorii zilei-muncă.**

Un capitol de cea mai mare importanță a planului financiar este cel în care sînt cuprinse calculațiile fondului de acumulare și fondului de consum. Pe baza prevederilor statutului cooperativei agricole, s-a stabilit că la fondul de acumulare, pentru investiții se fac atît repartizări în bani (inclusiv retribuirea bănească a zilelor-muncă utilizate la investiții) cît și în natură (animale tinere destinate fondului de acumulare, creșterea în greutate a animalelor tinere trecute anterior la fondul de acumulare, animale tinere ce se trec direct la turma de bază, serviciile prestate pentru investițiile de către secțiile anexe etc).

Din punct de vedere tehnic trebuie ținut seama că în planul de venituri și cheltuieli se trec numai cotele statutare din veniturile bănești repartizate fondurilor de acumulare și consum; repartizarea celor în natură se face în afara planului financiar. Pe de altă parte însă, repartizările bănești trebuie efectuate în strînsă corelare cu repartizările în natură, astfel ca totalul acestora să se încadreze în limitele statutare, de 18—25 la sută, și, respectiv, 75—82 la sută, potrivit hotăririi adunării generale a cooperativei agricole respective.

În încheiere aș vrea să subliniez că lucrările de planificare și de urmărire prin evidență contabilă sînt unicele surse de completare a dărilor de seamă statistice și contabile periodice. De aici importanța lor pentru eliminarea consumului de muncă suplimentară cerut de diferitele recalculări, necesare în cazul întocmirii incomplete sau greșite a formularelor de plan. **Prin toate componentele sale, planul financiar trebuie să asigure proporționalitatea strictă între venituri și cheltuieli, contribuind astfel la realizarea și depășirea sarcinilor de dezvoltare continuă a cooperativei agricole, potrivit obiectivelor cuprinse în planul de producție.** Un plan financiar bine întocmit poate fi considerat un instrument extrem de important pentru efectuarea permanentă a controlului prin leu asupra întregii activități de producție a cooperativelor agricole.

DIALOG

REDACȚIE — CITITORI

Rubrica intitulată „Dialog redacție-cititori", pe care o inaugurăm în acest număr, s-a născut din dorința de a realiza și pe această cale un contact permanent și cît mai direct cu cei pentru care editățm revista — cititorii.

Cu prilejul unor interesante și utile schimburi de opinii între colectivul redacțional și participanții la consfătuirile organizate de revista noastră în diferite regiuni ale țării, s-a reliefat ideea că trebuie să acordăm o atenție mai mare unor probleme de interes personal — consultațiilor pe teme de familie, de muncă, cetățenești, juridice, medicale, gospodărești etc.

De asemenea, în cadrul acestei rubrici, cititorii vor primi răspuns întrebărilor pe care ni le vor adresa privind cele mai variate domenii: știință, cultură, învățămînt.

Pentru susținerea acestui dialog cu dumneavoastră, dragi cititori, așteptăm să ne trimiteți cît mai multe vești despre activitatea și preocupările pe care le aveți, propuneri și sugestii despre revista noastră, să ne scrieți despre tot ceea ce vă interesează.

Opinii, propuneri

Iosif ROZSA — tehnician constructor la Uniunea raională Arad a cooperativelor agricole:

„Consider necesar ca revista „Agricultura socialistă" să oglindească mai pe larg preocuparea pentru executarea construcțiilor agricole care ocupă un loc important în cadrul investițiilor cooperativelor agricole. O eventuală rubrică pe această temă ar fi bine să cuprindă articole de experiență și de îndrumare privind cele mai ieftine și practice soluții constructive, aprovizionarea cu materiale și folosirea resurselor locale, modul de organizare și de retribuire a muncii în brigăzile de construcții etc.".

Ing. Eugen FLOREA — de la cooperativa agricolă din Jimbolia, regiunea Banat:

„Conținutul și tematica multor numere ale revistei noastre, „Agricultura socialistă", mă satisfac pe deplin. Am remarcat, în mod deosebit, prezentarea pe larg a noilor soiuri de pomi fructiferi create în țară. Asemenea articole trezesc interesul cititorilor și sînt foarte utile. Mă declar însă nemulțumit de faptul că revista oglindește foarte sumar unele manifestări științifice internaționale și chiar interne ca: simpozioane, consfătuiri, congrese, expoziții-tîrguri etc".

Galaction NASCU — țăran cooperator din comuna Chinteinic, regiunea Cluj:

„Eu și alți locuitori ai comunei am citit cu interes, între altele, articolele „Plante furajere mai puțin cunoscute" (nr. 43) și „Imagini de la Stațiunea experimentală zootehnică Bonțida" (nr. 44). Dorim ca în fiecare număr de revistă să găsim astfel de articole interesante".

Observațiile, sugestiile și propunerile dv, sînt întemeiate și valoroase. Ele au fost studiate cu atenție în cadrul secțiilor de specialitate ale revistei și, pe parcurs, vom ține seama de ele. Vă mulțumim pentru aprecierile făcute la adresa revistei și dorim ca asemenea sugestii și propuneri, prețioase și folositoare redacției, să primim de la cît mai mulți cititori. Le vom consemna cu plăcere la rubrica de față.

Ing. Vasile TODIRAȘ — Botoșani, ing. Ion PERȘINARU — de la cooperativa agricolă Goicea Mare, raionul Băilești, Mircea GABOR — Chișineu-Criș, regiunea Crișana și Petre DOHOTARU — comuna Izvoarele, raionul Drăgănești-Olt:

Solicitați redacției să organizeze și în localitățile dv. consfătuiri cu cititori și corespondenți ai revistei „Agricultura socialistă".

Stă în atenția noastră ca îndeosebi în perioada de iarnă să organizăm cît mai multe asemenea consfătuiri, cu care prilej cititorii să-și spună părerea despre conținutul și tematica revistei noastre, despre felul cum îi ajută în activitatea de fiecare zi experiența și metodele popularizate de revistă. Am notat și propunerile dv.

Semnale

Mulți dintre dv., dragi cititori, ne-ați semnalat unele deficiențe, rugîndu-ne să le facem cunoscute forurilor în drept pentru a se lua măsurile corespunzătoare. Vă îndeplinim dorința:

● „În tot raionul Bacău nu se găsesc caele necesare la potcovitul cailor, din care cauză, acum, în plină iarnă, cooperativele agricole nu pot folosi atelajele la transportul gunoiului de grajd și la alte treburi" **(Ion ARHIRE — instructor organizatorie la Uniunea raională Bacău a cooperativelor agricole).**

● „Vă informăm că în satele comunei Severinești, raionul Tr. Severin, „Agricultura socialistă" și alte ziare si reviste sînt difuzate cu foarte mare întîrziere la cititorii abonați". **(Gh. BORONTEA — ingrijitor-mulgător).**

● „O batoză electrică din import, nou nouță, proprietatea Centrului experimental agricol Săftica (aparținînd de I.C.C.P.T. Fundulea) a fost uitată la marginea comunei Otopeni încă din luna august. Ploile și zăpada au făcut-o... bună de predat la fiare vechi. Oare în asemenea condiții se experimentează o mașină adusă prin import?" **(Ion CALISTRU — muncitor).**

● „Conducerile cooperativelor agricole din Mîndrești, Știubieni, Mitoc, Adășeni și ale gospodăriilor de stat Cotușca și Drăgușeni, raionul Săveni, nu se ocupă cu răspundere de transportul și depozitarea îngrășămintelor chimice... Neglijența acestora a făcut ca în anul trecut să se părăduiască prin gări peste 1 000 tone de îngrășăminte. Neglijența costă bani! Cine o plătește?" **(Vasile TUREA — țăran cooperator).**

Prin intermediul revistei, semnalele dv critice vor ajunge acolo unde trebuie. Tot la rubrica de față o să vă comunicăm ce răspunsuri am primit din partea organelor vizate. Rugăm cititorii să ne sesizeze și alte stări de lucruri necorespunzătoare. Cu ajutorul dv. dorim să asigurăm apariția în revistă, număr de număr, și a rubricii „Cititorii ne sesizează".

Răspunsuri

Gh. RĂDULESCU — țăran cooperator, comuna Ghimbav, regiunea Brașov:

Sesizarea dv. a fost înaintată Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Din răspunsul primit rezultă că sancțiunea ce v-a fost dată de către consiliul de conducere al cooperativei agricole nu este întemeiată. S-au luat măsuri pentru remedierea situației.

„Am semnalat redacției unele greutăți ce le întîmpinam și în scurt timp am simțit ajutorul dv. Organele în drept au analizat cererea mea și, găsind-o justă, au rezolvat-o pozitiv. Adresez redacției călduroase mulțumiri" **(Gh. GRUIA — orașul Gh. Gheorghiu-Dej).**

Ing. Gh. GRĂDINARU — de la cooperativa agricolă din Cîrțișoara, raionul Făgăraș, ing. Ion ZELIGMAN — de la cooperativa agricolă Poiana, raionul Slobozia, Margareta VATAMANIUC — tehnician agronom, comuna Vîrfu Cîmpului, raionul Dorohoi, Ion OPREAN — agent veterinar, comuna Chițoasa de Sus, raionul Agnita:

Din scrisorile dv. rezultă că doriți să deveniți corespondenți activi ai revistei „Agricultura socialistă". Vă mulțumim pentru această dorință și așteptăm concretizarea ei în articole de experiență, note, informații etc.

Vrem să știm

— „Cultura dudului poate fi extinsă și în zona de deal? De unde pot procura sămînță sau puieți de dud?, ne întreabă **Grigore V. SLAVOACA**, profesor în comuna Lunca Ilvei, raionul Năsăud.

— „Cum poate fi combătută buruiana denumită hrean?", vrea să știe **Vasile SUDITU** din Ițcani-Suceava.

— „În satul Brăești din raionul Dorohoi, se găsesc două exemplare din „Ginkgo-biloba" Cum să procedez pentru a înmulți acest arbore rar?" se interesează **Mircea DOHOTARU** — profesor.

— „Mă interesează cît mai multe date despre cercetările întreprinse în domeniul entomofaunei din culturile de lucernă", ne scrie **Iosif SUCIU**, student la Institutul agronomic Cluj.

— „Există perspective pentru a se aplica și în țara noastră furajarea monogastricelor cu înlocuitor de proteină sintetic?", întreabă **Laurențiu PLAIAN**, inginer zootehnist la cooperativa agricolă Tiream, raionul Carei.

La aceste întrebări și la multe altele adresate de cititori vom răspunde în numerele viitoare ale revistei.

DIN FOTOTECA ANULUI 1966

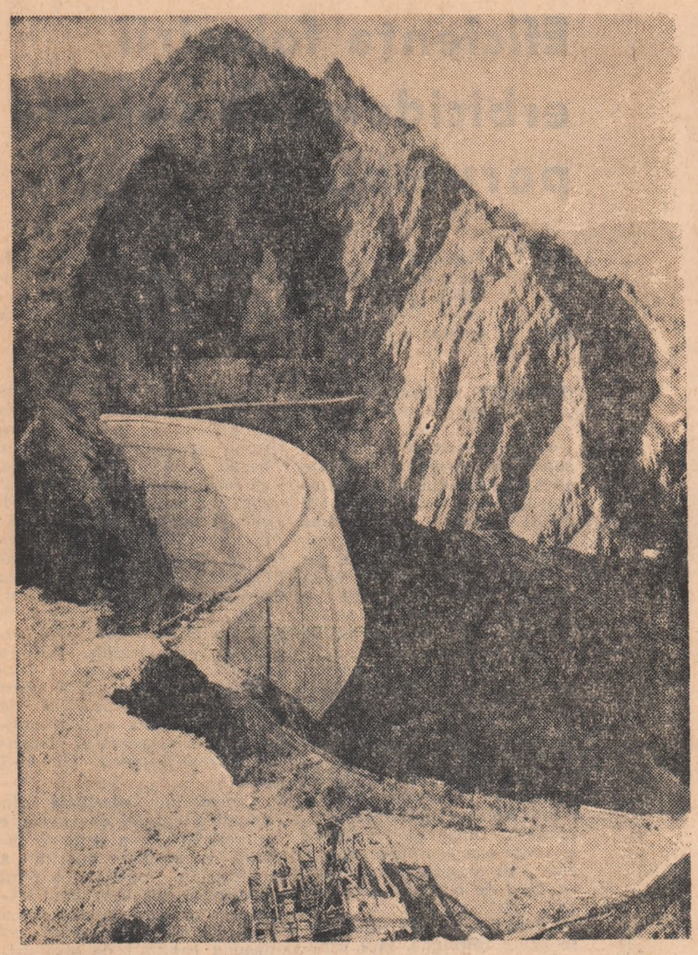

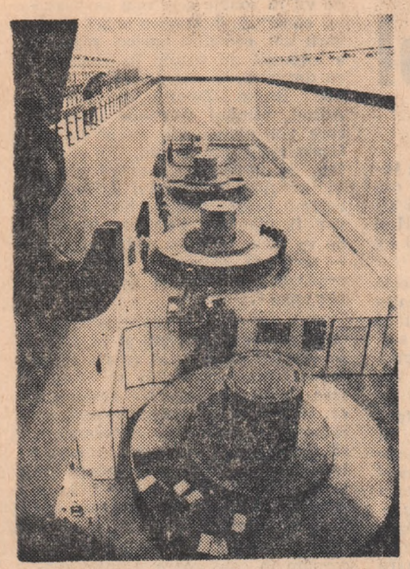

Cel mai important obiectiv energetic din 1966, anul de început al cincinalului, Hidrocentrala de pe Argeș a început să funcționeze zilele trecute, cu toate cele patru grupuri ale sale, totalizînd 220 megawați, pulsînd pe arterele de înaltă tensiune cîte 400 milioane kilowați-oră anual. Totodată, lacul de acumulare va da posibilitatea irigării a o sută de mii de hectare. In fotografii : barajul de la Vidraru și sala turbinelor.

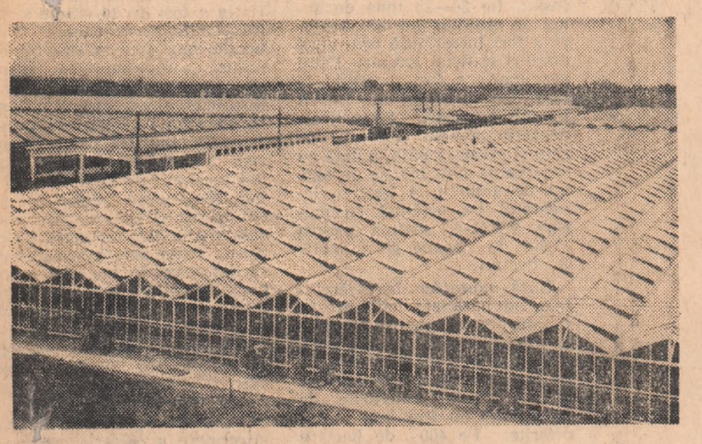

Construirea de sere constituie o condiție esențială în extinderea producției de legume timpurii. Complexul de sere G.A.S. Ploiești (în fotografie) se situează pe scara marilor construcții ale cincinalului. El a și intrat în producție anul trecut, cu trei din cele opt sere ale sale, care vor însuma în final 51 ha. Este, de asemenea, important de arătat că în cooperativele agricole se vor construi, pînă în 1970, sere pe o suprafață de cel puțin 160 ha.

CINCINALUL în acțiune

Bilanțul și perspectivele la hotarul dintre primii doi ani ai cincinalului sînt luminoase. Oamenii muncii din patria noastră desfășoară o activitate rodnică pentru înfăptuirea cu succes a măreților sarcini trasate de Congresul al IX-lea al partidului. Mărturie sînt realizările din 1966, avîntul sporit cu care s-a trecut la îndeplinirea planului pe 1967. Publicăm în pagina de față imaginile cîtorva din multiplele obiective realizate în 1966 și din cele ce vor intra în funcțiune în anul care a început.

O bună parte din importantele fonduri de investiții alocate gospodăriilor de stat este folosită cu deosebire pentru construirea de unități de creștere a animalelor pe baza metodelor industriale. Cu intensitate a început din 1966, continuîndu-se în anii viitori, realizarea de fabrici de nutrețuri combinate, complexe de vaci pentru lapte, de îngrășare a taurinelor, de creștere și îngrășare a porcilor, precum și de combinate pentru creșterea păsărilor. Un exemplu grăitor care demonstrează evoluția : la Combinatul agroalimentar G.A.S. „30 Decembrie", din preajma Capitalei, a fost dat în folosință în anul 1966 un complex automatizat de 1 120 de vaci pentru lapte ; în construcție se află un alt complex de 3 200 de vaci pentru lapte, ce va fi dat în exploatare la sfîrșitul anului acesta. In fotografii : rotolactorul și creșa de viței (stînga jos) și o parte din construcțiile noului complex (dreapta jos).

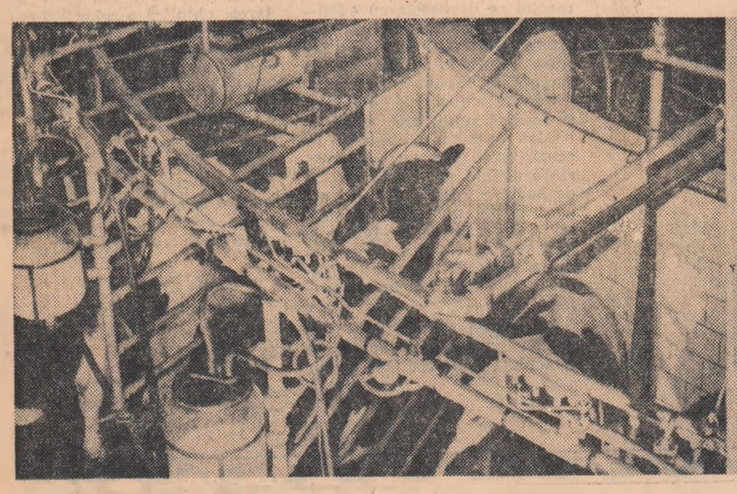

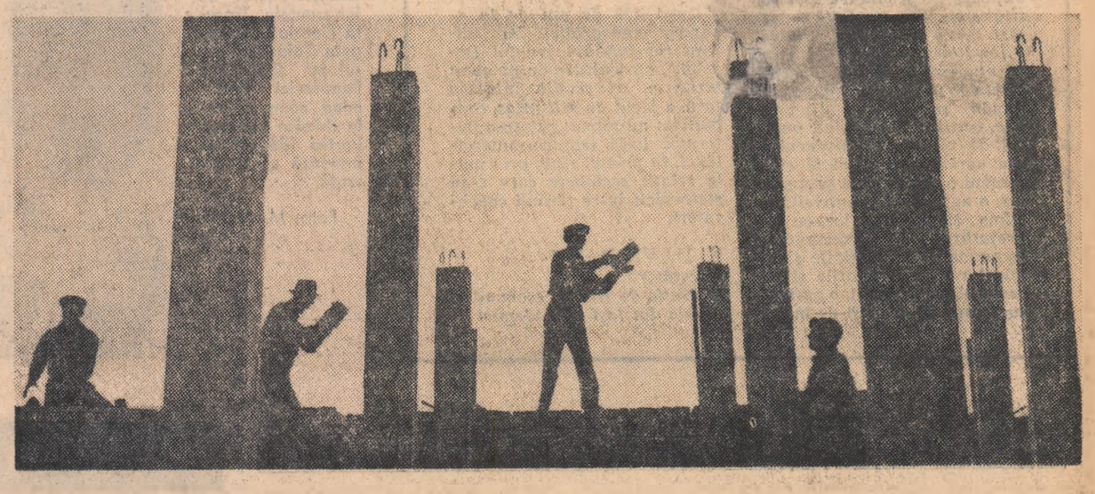

OBIECTIVE ALE ANULUI 1967

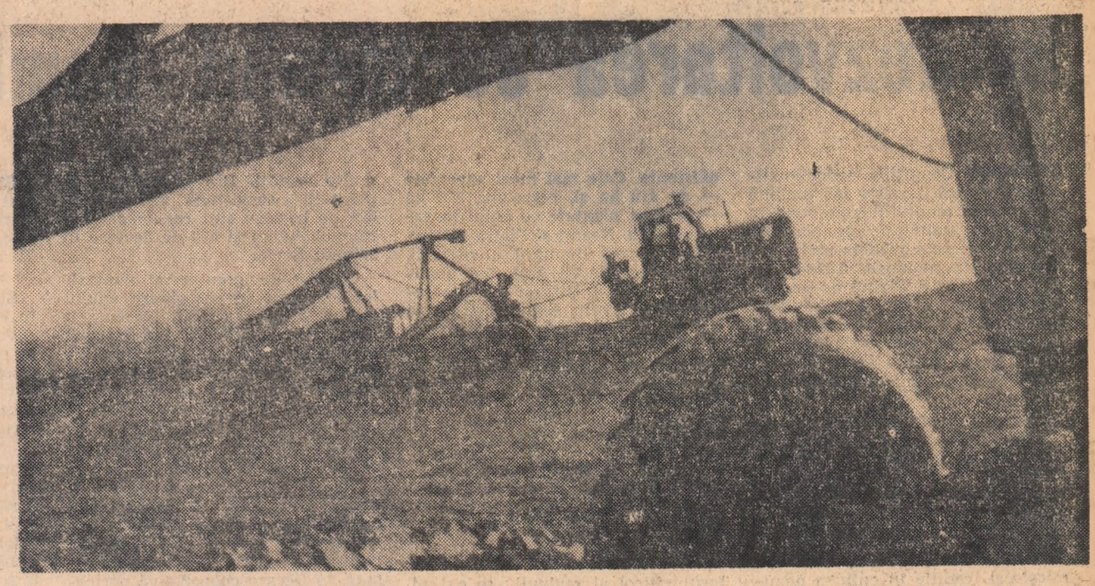

Din inițiativa partidului, acțiunea de amenajări pentru irigații a căpătat o amploare nemaiîntîlnită în țara noastră. Numai în anul trecut, de pildă, cooperativele agricole au amenajat, din fonduri proprii, pentru irigații 95 500 ha, propunîndu-și pentru anul acesta alte peste 100 000 ha. Din fondurile statului va fi amenajată în perioada 1966—1970 o suprafață de circa 400 000 ha. In fotografie : aspect de pe șantierul de hidroameliorații al cooperativei agricole din Cringeni, regiunea Argeș, unde se creează un lac de acumulare ce va permite irigarea a peste 2 000 ha.

„In 1970 — se arată în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. — cooperativele agricole de producție vor fi deservite de peste 320 stațiuni de mașini și tractoare..." In acest scop, pe lîngă S.M.T.-urile existente, la 1 ianuarie și-au început activitatea încă opt stațiuni construite în anul trecut, urmînd ca în acest an să se construiască alte opt la : Buziaș-Banat, Crînguri-Argeș, Blaj-Brașov, Mihai Viteazul-Cluj, Belcești-Iași, Balș-Oltenia, Conțești-București și Iacobești-Suceava. In fotografie : aspect de la S.M.T. Moinești, regiunea Bacău.

MĂSURI IMPORTANTE PENTRU REALIZAREA LUCRĂRILOR DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCIARE

(Urmare din pag. 1)

o contribuție importantă trebuie s-o aducă extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, îndeosebi irigațiile, prevenirea inundațiilor și înlăturarea excesului de umiditate, precum și cele de combatere a eroziunii solului.

În cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că, deși țara noastră dispune de condiții naturale de climă și sol favorabile pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole, la noi s-a făcut foarte puțin pentru stăvilirea procesului de degradare a pămîntului, îmbunătățirea fertilității solului, pentru sporirea capacității sale de producție. „Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție — a subliniat secretarul general al C.C. al P.C.R. — trebuie să asigure realizarea la termenele stabilite, a tuturor lucrărilor de îndiguire, desecare, combatere a eroziunii și, mai ales, de irigații, să realizeze lucrări de investiții cu cheltuieli cît mai reduse, de bună calitate și ușor de exploatat, să sprijine cooperativele agricole în vederea amenajării prin mijloace proprii a unor suprafețe cît mai mari pentru irigații".

— Ce se întreprinde în acest scop ?

— Prin planul cincinal, pentru lucrările de îmbunătățiri funciare au fost alocate din fondul central al statului aproape 9 miliarde lei, de patru ori mai mult decît sumele investite în șesenal și de două ori și jumătate mai mult decît cele investite în perioada 1951—1965. Totodată, pentru a veni în sprijinul cooperativelor agricole, acestora le vor fi puse la dispoziție credite în valoare de 1,2 miliarde de lei în vederea procurării de materiale, grupuri de pompare, echipamente de irigații etc.

Se prevede ca în perioada 1966—1970 să se amenajeze pentru irigații din fondurile statului o suprafață de 400 000 de hectare, iar prin mijloacele proprii ale cooperativelor agricole cel puțin 300 000 ha, în așa fel ca la sfîrșitul cincinalului suprafața amenajată pentru irigații să fie de 1 milion ha. De asemenea, se prevede să se termine lucrările de îndiguiri și desecări din Lunca Dunării și să se execute noi lucrări pe rîurile interioare, astfel ca suprafața apărată de inundații să ajungă la 1,5 milioane ha ; să se realizeze lucrări de combatere a eroziunii solului pe o suprafață de 750 000 ha și să se extindă acțiunea de ameliorare a terenurilor slab productive prin amendare și fertilizare.

— În privința îmbunătățirii proiectării și execuției ce ne puteți spune ?

— Avînd în vedere creșterea apreciabilă a volumului de lucrări în anii următori, va trebui să se sporească capacitatea de studii și proiectare a institutelor de specialitate și a direcțiilor regionale de îmbunătățiri funciare și organizarea teritoriului. La stabilirea acestei capacități se va ține seama ca documentațiile de execuție ale lucrărilor prevăzute în planurile anuale de investiții să fie asigurate pînă la data de 1 septembrie a anului precedent.

Măsuri importante vor fi luate, de asemenea, pentru corelarea judicioasă a soluțiilor tehnice și a etapelor de realizare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare cu cele de organizare a teritoriului și a producției agricole, pentru extinderea bazelor proprii de reparații a utilajelor terasiere, scurtarea la minimum a duratei de execuție a lucrărilor și îmbunătățirea calității lor, permanentizarea și stimularea cadrelor de pe șantiere, reorganizarea sectorului de execuție.

Organizarea exploatării utilajelor terasiere și de construcții pentru obținerea unor indici tehnici superiori celor realizați în anul precedent și aplicarea unor tehnologii de execuție care să conducă la mărirea productivității muncii și reducerea consumurilor de manoperă constituie sarcini de bază în 1967 pentru lucrătorii din sectoarele de execuție și mecanizare ale departamentului nostru.

Un obiectiv principal ce se va urmări permanent va fi adoptarea soluțiilor cele mai economice și, totodată, moderne, reducerea cheltuielilor, micșorarea costului investiției specifice.

— Eficiența lucrărilor de îmbunătățiri funciare nu se rezumă însă la execuție. Ea trebuie urmărită și la întreținerea și exploatarea suprafețelor amenajate.

— Este exact ceea ce voiam să subliniez în continuare. Pentru realizarea parametrilor tehnici proiectați, a producțiilor sporite și a celorlalți indicatori economici stabiliți prin documentații, este necesar să se asigure o întreținere și exploatare corespunzătoare a lucrărilor executate. Se preconizează în acest scop reorganizarea întregii activități de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare: crearea de unități specializate de întreținere-exploatare ale Departamentului îmbunătățirilor funciare ; organizarea de consilii de administrație, pe principiul muncii colective, în cadrul sistemelor mari ; dotarea unităților de producție și de exploatare a sistemelor cu mașini și utilaje necesare întreținerii și folosirii raționale a lucrărilor hidroameliorative ; aplicarea unui sistem mai eficient de cointeresare și stimulare materială a lucrătorilor din unitățile agricole și din cele de exploatare — sistem care să fie direct legat de producțiile obținute la culturile irigate.

— Vor duce toate aceste măsuri și la folosirea integrală a suprafețelor amenajate ?

— Vă referiți, desigur, la faptul că — la noi nu s-au folosit în 1966 integral suprafețele amenajate. Acest lucru este adevărat și el se datorește atît unor cauze obiective, cît și altora subiective. Multe unități, cu toate că au amenajat suprafețe însemnate, nu le-au putut iriga din lipsă de agregate de pompare și de aspersiune etc. ; o parte din suprafața amenajată din fondurile statului n-a putut fi folosită datorită neasigurării racordurilor electrice.

Rezultatele încă nesatisfăcătoare în ce privește nivelul producțiilor obținute în sistem irigat se datoresc în mare parte, și unor lipsuri ce persistă în activitatea de exploatare, ca : neasigurarea debitelor de alimentare la sursă și în sistem ; aplicarea unui număr insuficient de udări și cu cantități reduse de apă ; folosirea unor cantități de îngrășăminte mult mai mici decît cele necesare ; lipsa de experiență a cadrelor din unitățile agricole în aplicarea corectă a irigației.

Stă în atenția noastră ca toate aceste lipsuri să fie înlăturate.

Sîntem convinși că prin măsurile temeinice ce se vor lua pentru realizarea sarcinilor trasate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. — *ne-a spus în încheiere tov. ing. Cezar NICOLAU* — începînd din acest an, se va face un important salt calitativ în domeniul îmbunătățirilor funciare, în sporirea capacității de producție a pămîntului și în obținerea de recolte bogate și constante în sistem irigat.

Interviu consemnat de ing. Em. ALBULESCU

ÎN REGIUNEA BACĂU

Realizări și perspective în dezvoltarea sectorului pomi-viticol

Condițiile pedoclimatice ale regiunii noastre fac posibilă extinderea plantațiilor de pomi în majoritatea unităților agricole, iar a celor de vii pe suprafețe mai mari, îndeosebi în raioanele Adjud, Bacău și Tg. Ocna. Planul de dezvoltare în perspectivă a acestor două importante sectoare ale agriculturii regiunii prevede extinderea la 25 000 de hectare a livezilor și la 20 000 de hectare a plantațiilor de vii.

În pomicultură, eforturile noastre sînt orientate spre înființarea unor plantații mari, utilizînd rațional terenurile în pantă. Ne preocupăm în mod deosebit de extinderea livezilor în unitățile din raioanele Tg. Neamț, Piatra Neamț și Tg. Ocna, unde există mari bazine pomicole și tradiție în cultura pomilor. În perioada 1962—1966, în cooperativele agricole de producție, s-au efectuat noi plantații de pomi pe suprafața de 5 304 hectare. Adăugînd și cele înființate în anii 1960 și 1961, reiese că, în prezent, cooperativele agricole dețin 6 320 de hectare de plantații tinere, sistematizate, ceea ce reprezintă 89 la sută din totalul plantațiilor existente. **Cele mai mari suprafețe — de 910 ha și, respectiv, 826 ha — au fost plantate cu pomi în raioanele Tg. Neamț și Piatra Neamț.**

În partea de nord a regiunii, unde precipitațiile sînt mai abundente, au fost extinse speciile semințoase, iar în sudul regiunii se extind cu precădere sîmburoasele. Acolo unde terenul a permis, au fost promovate plantațiile agropomicole, acțiune în care am obținut o serie de rezultate bune. Nu ne-am preocupat însă, în aceeași măsură, de înființarea livezilor intensive în cooperativele agricole de producție. În organizarea acestor plantații s-au făcut primii pași abia în toamna anului trecut.

Pe baze noi se dezvoltă și sectorul viticol al regiunii : se extind plantațiile din soiuri valoroase, respectîndu-se, în cea mai mare măsură, raionarea, se urmărește realizarea de suprafețe mari din același soi, se evită cultivarea în aceeași unitate a unui mare număr de soiuri. De asemenea, se urmărește realizarea de masive mari, ce vizează în perspectivă crearea de podgorii care să cuprindă mai multe unități. **Din suprafața de plantații constituită anul trecut, 544 de hectare sînt concentrate în raionul Adjud și 520 de hectare în raionul Bacău.**

Centrul de greutate al plantărilor efectuate în primăvara anului trecut, atît în raionul Bacău, cît și în raionul Adjud, a fost deplasat în comunele din stînga rîului Siret, unde sînt condiții foarte bune pentru cultura viței de vie. Această cultură va contribui astfel la consolidarea economică a unităților din această zonă, care în prezent sînt mai slab dezvoltate.

Un alt aspect care trebuie evidențiat este acela că planul anual de plantări n-a fost fărămițat pe un număr mare de unități, ci s-a mers pe plantarea de suprafețe mari în fiecare cooperativă agricolă. Astfel, în cooperativa de producție Horgești s-au plantat, în această primăvară, 67 ha, la Chetriș și Faraoani, cîte 50 ha, la Prisecani, Păunești și Căbești — între 50—59 hectare, iar la Corbița 90 ha.

O preocupare deosebită a constituit-o și îmbunătățirea raportului între soiurile de masă și cele de vin. În plantațiile noi, soiurile de masă dețin 35 la sută din suprafață. Ca și plantațiile pomicole, noile plantații de vii sînt amplasate pe terenuri amenajate antierozional, întreaga suprafață ocupată cu vii tinere fiind amenajată în terase. În primăvara anului trecut, la amenajarea terenului pentru noile plantații de vii au lucrat, în afară de cele 4 tractoare grele existente în regiune, și 25 de tractoare U-650, echipate cu pluguri reversibile modificate.

Rezultatele obținute pînă în prezent în dezvoltarea sectorului pomi-viticol constituie un început bun. Majoritatea livezilor și a plantațiilor de vii s-au dezvoltat normal și au intrat parțial în producție.

Acolo unde, în plantațiile tinere, s-au executat lucrările de întreținere în condiții bune, rezultatele n-au întîrziat să se arate. În cooperativele agricole din Bălănești, Mărgineni, Rediu, Ștefan cel Mare, Corbița, Tibucani, Grumăzești livezile au dat producții cuprinse între 3 000—5 000 kg de fructe la hectar. Veniturile obținute din valorificarea fructelor sînt de 3—4 ori mai mari decît cele ce se obțineau de pe aceste terenuri înainte de plantarea cu pomi.

Și o parte din viile tinere au intrat pe rod. În cooperativele din Corbița, Tănăsoaia, Găiceana și altele, plantațiile aflate în anii III și IV au produs între 4 000—6 000 kg de struguri la hectar.

Sînt însă și cooperative agricole în care nu se acordă încă atenția cuvenită îngrijirii noilor plantații de pomi și vii, deși membrii lor sînt convinși că aceste ramuri de producție sînt aducătoare de mari venituri bănești.

Din cauza unei necorespunzătoare îngrijiri a livezilor tinere, la cooperativele agricole de producție din Răchitoasa, Lichitișeni, Tăvădărești, Blaga, Săndulenți, Gura Văii, Plopana, Colonești, Gloduri, Odobești, pomii au o dezvoltare slabă, intrarea pe rod este întîrziată și plantațiile au un procent mare de goluri.

Există, de asemenea, și vii tinere în care o serie de lucrări de întreținere — copcitul, stropitul și prășitul — s-au făcut cu mare întîrziere și de calitate slabă. Între aceste unități se află și cooperativele agricole Ursa, Burdusaci, Buda. De această situație este vinovat și consiliul agricol regional. Pentru a înlătura neajunsurile arătate, în colaborare cu Uniunea regională a cooperativelor agricole de producție, ne-am propus ca, în aceste unități, în care patrimoniul pomi-viticol nu se bucură încă de atenția cuvenită, să urmărim îndeaproape organizarea brigăzilor și echipelor pomi-viticole, să ajutăm unitățile să permanentizeze oamenii în aceste brigăzi, să-și asigure un număr suficient de brațe de muncă pentru ca toate lucrările să poată fi executate la timp și la un nivel tehnic ridicat.

În actualul cincinal avem sarcina de a dezvolta considerabil, în continuare, patrimoniul pomicol și viticol. Pentru pomicultură, sarcina este de a organiza plantații noi pe 4 360 ha.

Eforturile vor fi concentrate în unitățile din nordul regiunii, unde se găsesc și cele mai favorabile condiții pentru cultura pomilor. Așa se explică de ce cele mai mari suprafețe se vor planta în raioanele P. Neamț (658 ha), Tg. Neamț (770 ha) și Tg. Ocna (940 ha). În sudul regiunii, se vor planta suprafețe mai mici, îndeosebi cu specii sîmburoase. În toamna anului trecut, s-a trecut la dezvoltarea unui bazin pentru cultura piersicului în raionul Tg. Ocna.

Viticultura se va extinde, pînă în anul 1970, cu 9 200 de hectare. Cele mai mari suprafețe se vor planta în raioanele Adjud (4 860 ha) și Bacău (3 630 ha).

Pentru concentrarea plantațiilor de vii în zonele cele mai favorabile, constituind masive mari, podgorii noi, consiliul agricol regional a întocmit un studiu în legătură cu dezvoltarea viticulturii în bazinul Berheci-Zeletin, din raionul Adjud. Studiul cuprinde unitățile care vor planta vii, cît și suprafețele, eșalonate pe ani. Din suprafața de 4 860 ha cît se va planta în cincinal în raionul Adjud, în bazinul hidrografic Berheci-Zeletin vor fi plantate 4 400 de hectare. Se va crea, astfel, o podgorie nouă — podgoria Zeletin — care va fi continuarea podgoriei Berheci, din regiunea Galați.

Vom urmări, în continuare, ca noile plantații de pomi și vii să nu se execute decît după ce s-a făcut organizarea teritoriului și amenajarea antierozională. Ne propunem ca, împreună cu consiliile agricole raionale și uniunile cooperatiste, să stabilim cît mai atent volumul lucrărilor ce se vor executa, pe unități, în perioada 1967—1970, în raport cu condițiile concrete din fiecare unitate.

Este necesar, de asemenea, să acordăm în continuare atenție sporită pregătirii cadrelor, îndeosebi prin școlarizarea în condiții de producție a brigadierilor și șefilor de echipe pomi-viticole, pentru ca unitățile să poată exploata în condiții corespunzătoare plantațiile de pomi și vii.

Dezvoltarea în perspectivă a patrimoniului pomicol-viticol al regiunii Bacău ridică în fața specialiștilor o serie de probleme tehnice și economice pentru a căror rezolvare se simte necesar un sprijin competent din partea unor unități și instituții cu profil de cercetare.

Este adevărat că, uneori, la apelul consiliului agricol regional, am primit sprijin din partea stațiunilor experimentale Fălticeni, Odobești și Iași. **La volumul mare de lucrări și multitudinea problemelor ce se ridică, considerăm însă că unitățile de producție trebuie să aibă un sprijin permanent din partea unui for de cercetare. De aceea propun ca în cadrul regiunii noastre să se înființeze două secții, sau puncte de sprijin permanente, a căror activitate să fie coordonată de stațiuni experimentale pomicole și viticole apropiate.**

S-ar putea rezolva, în acest fel, cu mai mult succes problemele legate de amplasarea corectă a speciilor și soiurilor, de mecanizarea lucrărilor în plantații și de agrotehnică pomi-viticolă.

Ing. Ioan V. COVRIG
vicepreședinte al Consiliului agricol regional Bacău

UN STUDIU MONOGRAFIC

La sfîrșitul anului trecut s-au împlinit 100 de ani de la apariția primei monografii agricole de județ a lui Ion Ionescu de la Brad : „AGRICULTURA ROMÂNĂ DIN JUDEȚUL DOROHOI".

Între numeroasele probleme tratate de Ion Ionescu de la Brad în opera sa, un loc important îl ocupă agricultura cu toate implicațiile sale social-economice și politice. În mod sistematic, concepțiile teoretice asupra aspectelor amintite sînt cuprinse în cele trei monografii de județ : „Agricultura română din județul Dorohoi", 1866, „Agricultura română din județul Mehedinți", 1868, și „Agricultura română din județul Putna", 1869.

Acestea constituie rodul muncii desfășurate de Ion Ionescu de la Brad în calitate de inspector general al agriculturii, cînd avea și obligația de a întocmi monografii agricole pe județe.

Seria acestor monografii începe cu cea a județului Dorohoi, care, ca și a celorlalte, avea scopul de „a constata ceea ce este și a propune ceea ce trebuie să fie" în viitor, urmînd a se înlocui tot ce nu corespunde unui anumit nivel de dezvoltare economică, „cu mijloace de producere mai potrivite cu împrejurările de astăzi și cu progresele științei".

Ion Ionescu de la Brad, după ce studiază cu migală experiența de veacuri a plugarului român, propune soluții practice, aceasta constituind punctul de plecare în modernizarea agriculturii. „Există și la români o agricultură proprie a lor, o agricultură potrivită cu clima și pămîntul lor, cu împrejurările lor economice și comerciale, cu datinile și legile lor, cu moravurile și caracterul lor național, o agricultură care oricît ar fi de înapoiată totuși cuprinde în sine un tezaur de cunoștințe pe care românii l-au moștenit de la bunicii și străbunii lor, de la poporul rege care a umplut pămîntul de mărirea sa, de legile și civilizația sa".

Tematica monografiei județului Dorohoi în ce privește agricultura este complexă și cuprinde date, fapte, concluzii și propuneri asupra celor mai importante aspecte social-economice. Sînt prezentate: domeniile statului, proprietatea asupra pămîntului, numărul proprietarilor funciari și al clăcașilor, aplicarea legii rurale, numărul clăcașilor din 1859 și 1864, pămîntul primit de aceștia, populația, ocupațiile, știrea de carte, referiri la învățămînt, finanțe etc. Pe baza concluziilor personale autorul emite propuneri destul de îndrăznețe pentru vremea aceea, cum ar fi cea în care arăta că trebuie să venim în „ajutorul cultivatorilor prin facerea unei fabrici de instrumente și mașini agricole".

Imensul material documentar cuprins în această lucrare este util și astăzi muncii de cercetare științifică în domeniul istoriei, statisticii, agriculturii.

După 100 de ani de la apariția monografiei „Agricultura română din județul Dorohoi", agricultura de pe acest teritoriu, ca și din întreaga țară, a făcut un salt uriaș, concretizat nu numai printr-o puternică bază tehnico-materială, ci, în primul rînd, prin noile relații socialiste care s-au statornicit între țăranii cooperatori.

N. DAVIDEANU
cercetător în Secția de științe economice, Filiala din Iași a Academiei

Imagine de lucru din laboratorul de oenologie al cunoscutei gospodării de stat din Odobești. Ajutat de laborantele Tincuța Fieroiu și Georgeta Toia, inginerul șef Gheorghe Pogorevici determină componentele chimice ale unei partizi de vin ce urmează să fie livrată.

Foto: M. ALEXE

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Eficiența folosirii erbicidelor la cultura porumbului

Publicînd acest articol răspundem unuia din întrebările puse de tovarășul inginer Adolf Jugaru de la cooperativa agricolă Dumești, regiunea Iași, pe care-l interesează, între altele eficiența combaterii cu mijloace chimice a buruienilor din cultura porumbului.

Cultivat pe cernoziom levigat, cu petice de lăcoviște și de sărături slabe, care ocupă circa 20 la sută din suprafață, porumbul cooperativei agricole din Diniaș dă, în anii buni, cel mult 4 000—4 500 kg de știuleți la hectar. Iată însă că anul trecut s-au cultivat HD 311 și HD 405, dar aprecierile se referă numai la ultimul, producția medie pe unitate a fost dublă, iar pe 212 hectare s-au realizat recolte de trei ori mai mari.

Care este explicația acestui salt ? Cum a fost sporită capacitatea de producție a pămîntului ? Sînt producțiile din 1966 o întîmplare sau ele pot fi dobîndite în orice an cu condiții climatice similare ? Astfel de întrebări își pun mulți membri ai cooperativei, mirați și dînșii de recolta ce se poate scoate dintr-un sol pe care l-au considerat totdeauna ca fiind de o fertilitate naturală mediocră.

La întrebările de acest fel se poate răspunde, fără echivoc, că **producțiile de porumb se datorează în cea mai mare parte agrotehnicii aplicate.** În proporție de 75 la sută, porumbul a fost cultivat după grîu, solul primind următoarele lucrări : arătură de 25—28 cm în vară, cînd s-au aplicat fie 150—200 kg de superfosfat, fie 20—25 tone de gunoi de grajd la hectar. Arătura a fost întreținută prin două discuiri și două grăpări. Patul germinativ a fost pregătit la 8—10 cm, deci mai adînc decît în anii anteriori. Pe peticele de sărături s-au aplicat, pe rînd și chiar la cuib, o dată cu semănatul, cîte 150 kg de azotat de amoniu la hectar. Semănatul s-a efectuat cu mașina S.P.C.-6, reglată pentru 41 600 de boabe germinabile la hectar.

Dacă **exceptăm îngrășămintele, administrate diferit în funcție de sol, se poate spune că pînă la semănat, inclusiv, s-au aplicat lucrări identice pe întreaga suprafață destinată porumbului.** Lucrările de întreținere au fost însă mult diferite. Pe 400 de hectare s-au aplicat trei prașile mecanice, fiecare urmată de cîte o prașilă manuală. Cultura de pe 212 hectare a fost tratată cu Atrazin sau Ungazin, cîte 3 kg la hectar, economisindu-se o prașilă mecanică și trei prașile manuale. Porumbul prășit chimic a dat între 7 200—9 200 kg de boabe la hectar, recoltă ce depășește cu 4 000—5 000 kg producțiile medii realizate la HD 405 pe solele netratate. Într-un singur caz, diferența în favoarea porumbului tratat a fost mai mică, dar și acesta subliniază superioritatea prașilei chimice. Pe scurt, cazul respectiv se prezintă astfel : pe o solă de 31 de hectare, cultivată mulți ani cu lucernă, porumbul netratat a dat 6 300 kg de boabe la hectar. Pe sola vecină, aplicîndu-se erbicide, producția medie a fost de 7 700 kg la hectar.

Cercetarea densității a dus la concluzia că pe suprafața erbicidată s-au realizat în jur de 39 000 de plante recoltate la hectar. Aceasta depășește cu 8 000—9 000 de fire de porumb densitatea realizată la hectar în restul culturii, unde, cu toată atenția acordată prașilelor manuale, n-a putut fi evitată tăierea unui număr însemnat de plante. La aceasta se adaugă, ca factor cu influență negativă, și întîrzierea prașilelor din cauza ploilor, fapt cu consecințe pregnante asupra culturii care avea culoarea verde deschis. Cultura tratată chimic a avut o dezvoltare viguroasă, fără vreo stînjenire a procesului de creștere, aceasta evidențiindu-se și prin coacerea și maturizarea mai timpurie cu 5—7 zile.

Cercetările efectuate în timpul perioadei de vegetație au reliefat cîteva fapte ce explică comportarea diferită a culturii în funcție de felul prașilelor. Astfel, în lanul tratat cu erbicide, la adîncimea utilă a plantelor au existat totdeauna cantități de azot asimilabil mai mari decît în lanul netratat. Pînă la 25—30 cm, conținutul de apă fiziologic activă a înregistrat, în lanul netratat, oscilații mari în timpul perioadei de vegetație, oscilații ce au variat între 20—57 la sută din capacitatea de cîmp. Pe loturile tratate, variația a fost de 15—35 la sută. Rădăcinile porumbului neerbicidat au avut o dezvoltare redusă, împletindu-se între ele, aceasta tocmai din pricina insuficienței azotului și a apei în anumite perioade de vegetație. În lanul tratat chimic au rodit și toți lăstarii, dînd știuleți normali, pe cînd în celălalt, lăstarii au rămas sterpi ori au dat știuleți slab dezvoltați, maturizați cu mare întîrziere. Toate aceste neajunsuri se datorează în cea mai mare parte buruienilor care, prin prașile manuale, n-au putut fi distruse complet și la timp.

Din cele relatate rezultă, credem, marea influență pe care o are asupra producției de porumb chimizarea, alături de mecanizare, a lucrărilor de întreținere a culturii porumbului. **Prin chimizarea lucrărilor de întreținere sînt reduse cu 115 lei cheltuielile de producție la hectar.** Repartizarea cheltuielilor pe o recoltă de peste două ori mai mare a redus, în aproape aceeași proporție, volumul lor pe unitatea de produs. Economia de muncă realizată prin tratarea chimică a celor 212 hectare a permis cooperativei agricole să extindă cultura cartofilor timpurii pentru export, a căror recoltare și sortare aveau loc tocmai în perioada prașilelor.

Ținînd seama de aceste imense avantaje, cooperativa agricolă Diniaș a hotărît să generalizeze în anul 1967 aplicarea erbicidelor la lucrările de întreținere a porumbului.

Prof. dr.
docent în științe
C. V. OPREA
de la Institutul agronomic Timișoara

CERCETĂRI ◤ REZULTATE ◤ APLICAȚII

PERSPECTIVE EDITORIALE

Convorbire cu tovarășul Constantin BUSUIOCEANU, director al Editurii Academiei

— Cunoscînd că Editura Academiei publică lucrări din diferite ramuri ale științei, v-am ruga să ne spuneți ce cărți vor apărea în anul 1967 în domeniul biologiei ?

— Colectivul editurii noastre și-a asigurat un portofoliu mai variat, axat pe probleme ce preocupă pe cercetători, în legătură cu dezvoltarea științei și economiei. Vor vedea lumina tiparului : „Flora și vegetația Munților Bucegi" de Al. Beldie ; „Păsările din Carpați" de Radu Dumitriu ; „Limnologia sectorului românesc al Dunării", studiu monografic. De asemenea, vor fi tipărite noi lucrări de faună semnate de cunoscuți specialiști, ca L. Rudescu și M. Băcescu, membri corespondenți ai Academiei, precum și vol. II din „Ecologia marină", care cuprinde descrierea dinamicii vieții în sectorul Mamaia, în cursul anilor 1962—1965. Va apărea în traducerea românească un nou volum din opera lui Darwin — „Descendența omului și selecția în legătură cu sexul".

— Dar în domeniul științelor agricole ?

— Pe lîngă volumul VIII „Pomologia" și volumul VI „Ampelografia", își încep apariția noi serii de lucrări, ca „Zootehnia României" vol. I de V. Gligor și colaboratorii, „Patologia vegetală" de Eug. Rădulescu și colaboratorii, iar în domeniul silviculturii menționăm „Pădurile pluriene din Carpați" de I. Popescu-Zeletin și „Vegetația forestieră din silvostepa României" de S. Pașcovschi și N. Doniță.

APARAT PENTRU POLENIZAREA ARTIFICIALĂ A TOMATELOR ÎN SERĂ

Aparatul de polenizare artificială a tomatelor în seră, sau vibratorul, conceput și realizat la Palatul pionierilor din București, s-a dovedit a fi simplu, ieftin și util pentru producție.

Vibratorul reprezintă o aplicație a electromagneților. La baza construcției acestui simplu aparat stă soneria electrică, la care se îndepărtează, în prima fază, clopotul. În faza următoare se acționează asupra carcasei soneriei. Aceasta fiind din ebonită, se poate ușor fasona cu ajutorul bomfaerului, dîndu-i-se o formă aproximativ dreptunghiulară, în așa fel încît să rămînă pe ea electromagnetul, lama de fier prevăzută cu coada elastică de oțel și ciocănașul, care este prins pe ea. Se păstrează, de asemenea, șurubul de contact. Pe capul ciocănașului se lipește, cu cositor, firul vibrator. Firul se confecționează din sîrmă de oțel și are în vîrf o bilă metalică. Peste aceasta se suprapune un manșon de cauciuc, care va feri de răni inflorescențele.

După aceste operații, carcasa soneriei, împreună cu piesele amintite, se fixează în carcasa aparatului, construită din lemn de fag. După posibilități, această carcasă poate fi confecționată și din aluminiu sau alte materiale ușoare. Fixarea se realizează cu ajutorul a patru holzșuruburi. Rolul căpăcelului din fig. 1 este de a permite reglarea vibrației, acționînd asupra șurubului de contact al soneriei.

Pentru acționarea soneriei se folosesc trei baterii cilindrice de lanternă, așezate în serie, adică așezate cap la cap. Puterea de 4,5 volți, ce se realizează de cele trei baterii, este suficientă pentru a produce o vibrare corespunzătoare a firului sau a lamelei vibratoare.

Așezate astfel, bateriile se introduc în carcasa aparatului printr-un orificiu cilindric care are diametrul interior egal sau foarte puțin mai mare decît diametrul exterior al bateriilor. Adîncimea acestui orificiu este mai mare de trei ori decît lungimea unei baterii. În plus, se adaugă lungimea interioară a capacului de lemn, care se sprijină pe polul negativ al ultimei baterii așa cum se vede în figura nr. 2.

În carcasa aparatului, imediat sub locul de fixare a soneriei și în vecinătatea butonului întrerupător, se află o șaibă de alamă. Diametrul acesteia este același ca și al bateriei. Șaiba face legătură cu capătul sîrmei electromagnetului care transmite curentul electric la ciocănașul cu firul vibrator. La introducerea bateriilor în interiorul carcasei se are în vedere ca prima baterie să se sprijine cu borna pozitivă pe șaiba de alamă. Se trage apoi o sîrmă, care reprezintă al doilea capăt al sîrmei electromagnetului, realizîndu-se astfel legătura cu butonul întrerupător.

De la butonul întrerupător, tot prin interior, se trage o altă sîrmă, al cărei capăt se va menține în afara carcasei aparatului pînă la introducerea celor trei baterii. Cu un cuțit, firul de sîrmă se curăță, pe o anumită porțiune, de materialul izolant, se răsucește de 2—3 ori în formă de inel, așezîndu-se pe polul negativ al ultimei baterii. Prin introducerea căpăcelului de lemn, care închide carcasa aparatului, firul de sîrmă va fi presat pe baterie. Se realizează astfel un circuit electric deschis, care, cînd apăsăm pe buton, se închide și transmite mișcarea firului vibrator. Se redeschide cînd lăsăm butonul întrerupător să revină în poziția inițială.

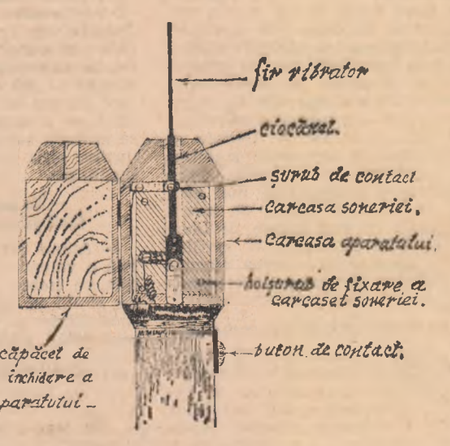

Fig. 1. — Fixarea suportului soneriei și a pieselor aferente în carcasa aparatului.

Vibratorul are o lungime a carcasei de circa 32 cm, un diametru exterior de 4,5 cm și o greutate totală de circa 380 de grame, încît poate fi ușor mînuit de către oricine.

Pentru folosire, manșonul de cauciuc din capul firului vibrator se așează la baza inflorescenței. Este suficientă o singură apăsare pe butonul întrerupător pentru ca, prin vibrațiile produse, să se asigure polenizarea tuturor florilor din inflorescență, ajunse la maturitate.

Pentru că nu toate florile din inflorescență se maturează în același timp, operația de polenizare se repetă în fiecare zi, sau cel puțin la două zile.

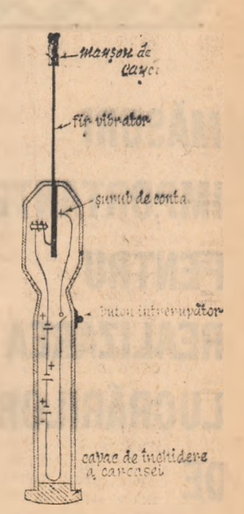

Fig. 2 Schema de principiu a vibratorului în secțiune longitudinală.

Fiind aprobat, ca inovație, de către Consiliul Superior al Agriculturii, aparatul pentru polenizarea artificială poate să fie extins în serele de tomate ale unităților de producție.

Ing.
Ion I. ROVENȚA
de la Palatul pionierilor

IMPERATIVE ÎN DEZVOLTAREA ZOOTEHNIEI

REPRODUCȚIA și SELECȚIA

Inițiativa revistei „Agricultura socialistă" de a organiza un larg schimb de opinii și de experiență privind reproducția și selecția animalelor găsește un ecou tot mai larg în rîndurile specialiștilor și al celorlalți lucrători din agricultură. Răspunzînd solicitării redacției, numeroși cititori ne-au scris în ultimul timp articole cuprinzînd experiența, părerile și propunerile lor referitoare la activitatea ce se desfășoară în scopul sporirii și îmbunătățirii calitative a efectivelor de animale. Publicăm în numărul de față două dintre aceste articole, reinnoind totodată invitația către toți cititorii de a contribui la dezbaterea problemelor care fac obiectul acțiunii revistei noastre.

Problema rasei în sectorul porcin

Am citit articolele publicate pînă acum de revista „Agricultura socialistă" în cadrul acțiunii organizatorice intitulată „Imperative în dezvoltarea zootehniei: reproducția și selecția", și de la început țin să mă raliez părerilor emise de autorii respectivi. Lucrînd într-o unitate agricolă în care sectorul porcin deține o mare pondere — gospodăria de stat Balc îngrașă anual 14 000 de porci — aș dori să mă refer în rîndurile de față la unele aspecte privind dezvoltarea acestui sector.

Se știe dintotdeauna că producția zootehnică, în general, este condiționată de rezolvarea a trei probleme, indisolubil legate între ele, și anume „rasa, casa și masa". **Dacă în privința condițiilor de hrănire și adăpostire, în sectorul porcin al gospodăriilor de stat au fost făcute în ultima vreme progrese însemnate, prin înființarea de mari complexe de creștere și îngrășare a porcilor și extinderea folosirii furajelor combinate, nu tot același lucru se poate spune, după părerea mea, despre îmbunătățirea însușirilor productive ale animalelor.**

Este cunoscut că îngrășarea cea mai rapidă și mai economică a porcilor se realizează prin folosirea unor metiși din generația întîi, proveniți din încrucișarea industrială a două rase valoroase. Avîndu-se în vedere lucrul acesta, cu cîțiva ani în urmă, țara noastră a importat porci din rasa Landrace, pentru a fi încrucișați industrial cu material autohton din rasa Marele alb. Firește, ambele rase sînt ajunse la un grad mare de perfecționare.

În momentul de față, specialiștii din unele unități de producție sînt înclinați să afirme că Landrace-ul nu se potrivește la noi. S-a ajuns la această părere eronată, datorită faptului că porcii Landrace au fost introduși în unele unități fără să se asigure, pe de o parte, condițiile superioare cerute de baza ereditară a acestei rase iar, pe de altă parte, să se urmărească încrucișarea industrială concomitent cu creșterea în rasă curată.

În unele unități din regiunea Crișana, de pildă, cum sînt și gospodăriile de stat Săculeni și Marghita, care furnizează unității noastre material pentru îngrășat, metiși obținuți din încrucișarea vierilor Landrace cu scroafe Marele alb sînt folosiți nu numai la îngrășare, ci și la reproducție. Astăzi, în aceste unități găsim în sectorul de reproducție vieri și scroafe în diferite grade de Landracеizare nedirijată și nu se ține seama că metișii obținuți între două rase au ereditatea zdruncinată și că, recepționînd mai ușor factorii negativi de mediu, îi înregistrează în baza lor ereditară, putînd ajunge în cîteva generații la o degenerare mai mult sau mai puțin accentuată.

Folosirea metișilor la reproducție a avut o înrîurire negativă asupra capacității de îngrășare și valorificare a furajelor, precum și a receptivității la boli. De aceea în unele unități de stat specializate în îngrășarea porcilor s-a ajuns să se prefere, în locul raselor amintite, altele mai puțin perfecționate, cum sînt Bazna ori Mangalița.

Desigur, în scopul îmbunătățirii, aclimatizării, adaptării la condițiile noastre a unor rase, încrucișările de absorbție și metisările constituie căile cele mai potrivite. Consider însă că acestea trebuie făcute numai în proporții experimentale, sub un control sistematic pe baza unui plan. Aceasta, cu atît mai mult cu cît specia porcină, prin prolificitatea sa mare, oferă posibilitatea unei extinderi rapide, în eventualitatea obținerii dovedite a unui material mai valoros.

Iată de ce, avîndu-se în vedere sarcinile existente referitoare la crearea unor ferme de selecție, care să producă material de prăsilă, trebuie, cred eu, **să se urgenteze pregătirea unor gospodării de stat pentru a deveni producătoare de material porcin pentru reproducție. Astfel, aș propune ca, în cadrul fiecărui trust gostat, să se specializeze cîte o gospodărie în creșterea în rasă curată a celor două rase de porci, ai căror produși să fie livrați unităților producătoare de material pentru îngrășare; întregul material de reproducție folosit în gospodăriile care fac încrucișări industriale să fie provenit din unitățile de selecție.**

De asemenea, consider că **este strict necesar ca unitățile care vor produce material de reproducție în rasă curată, atît pentru ele, cît și pentru beneficiari, să practice o selecție riguroasă și controlată, în așa fel ca, an de an, însușirile produșilor să se îmbunătățească. De bună seamă că în aceste unități vor trebui să se creeze, treptat, posibilități de creștere cît mai bune, care să îmbogățească baza ereditară a materialului, să se țină o evidență strictă a fiecărui reproducător, în scopul aplicării potrivirii perechilor și asigurării unei bonitări riguroase, să se stabilească norme de deservire și elemente de cointeresare materială specifice.** În acest fel, după părerea mea, am putea ajunge în cîțiva ani să folosim pentru îngrășare numai metiși în prima generație, cu calități productive și economice superioare.

Ing. Ioan GOZMAN
șef de secție la G.A.S. Balc, regiunea Crișana

De la fiecare vacă — un vițel

Mai întîi, cîteva cifre. În 1963, cooperativa agricolă în care lucrez a obținut de la fiecare vacă furajată o producție medie de lapte de numai 800 de litri, procentul de natalitate în sectorul taurin fiind de sub 80 la sută. În anul de curînd încheiat, producția medie de lapte a fost de peste 1 900 de litri, **în fermă neexistînd nici o vacă de la care să nu obținem un vițel.**

Firește, cifrele sînt destul de concludente. Ceea ce aș vrea să subliniez este însă faptul că, în redresarea sectorului taurin al cooperativei, un rol hotărîtor l-a avut preocuparea pentru îmbunătățirea activității în domeniul reproducției și selecției, care, pe drept cuvînt, au fost definite ca două imperative în dezvoltarea zootehniei. Ce măsuri am întreprins în acest scop?

Pornind de la premisa, indiscutabil cunoscută că ameliorarea efectivelor de animale este condiționată de un complex de factori, în cadrul cărora furajarea, îngrijirea, adăpostirea și ținerea unei evidențe stricte a producției și reproducției animalelor prezintă cea mai mare importanță, ne-am îndreptat de la început atenția către rezolvarea acestor probleme. Astfel, de la un an la altul a fost mărit și îmbunătățit sortimentul de nutrețuri, s-au întocmit rații furajere tot mai echilibrate și economice, s-a trecut la lotizarea animalelor și a fost introdusă o riguroasă evidență zootehnică. Îngrijitorii care lucrează în sectorul creșterii animalelor au fost permanentizați la locul de muncă, școlarizați prin cursurile agrozootehnice și cointeresați material, prin aplicarea retribuirii în raport de rezultatele obținute.

O mare grijă o acordăm animalelor tinere. Imediat după înțărcare, viteii sînt lotizați, în funcție de greutatea corporală și însușirile productive ale animalelor din care provin, și sînt hrăniți diferențiat, în raport de destinația pe care o au: prăsilă sau îngrășare. Lunar, taurinele tinere sînt cîntărite. Junincile sînt trecute în turma de bază, și deci folosite la reproducție, numai atunci cînd ajung la greutatea de 300 kg, cea mai potrivită pentru rasa crescută de noi. Atît îngrijitorii de animale, cît și operatorul de la punctul de însămînțări artificiale, Vasile Mătăoanu, sînt cointeresați în urmărirea ciclurilor de călduri și a instalării gestației la juninci și vaci. Pe lîngă registrul de mulsori, completat zilnic de brigadierul zootehnic, la punctul de însămînțări artificiale se ține operativ evidența montei și a fătărilor, urmărindu-se prin calendarul reproducției, starea fiziologică a fiecărui animal.

Perseverînd în munca începută, vom putea, încă din acest an, să ridicăm producția de lapte la cel puțin 2 500 de litri de la fiecare vacă furajată.

Ing. Gheorghe ȘTEFĂNESCU
de la cooperativa agricolă din comuna Vălenii-Podgoria, regiunea Argeș.

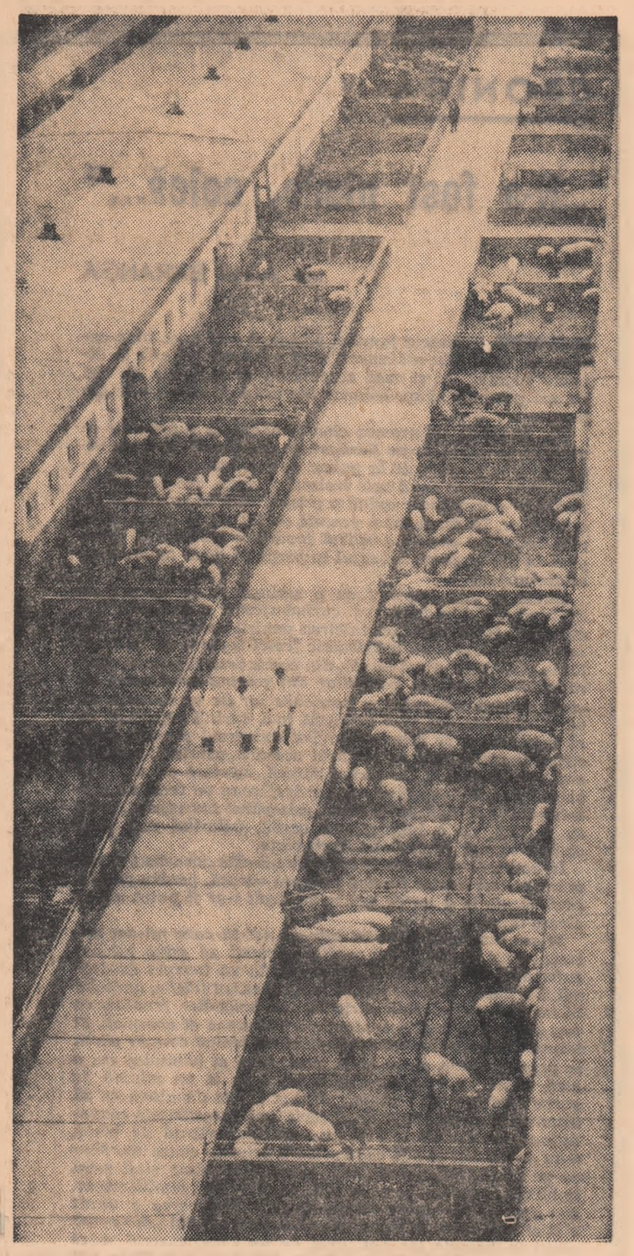

La Combinatul de creștere și îngrășare a porcilor de la Modelu, raionul Călărași, ca și la celelalte unități de acest fel din țară, animalele sînt crescute după metode industriale. În fotografie: **aspect de la sectorul de reproducție.**

Foto: M. ALEXE

DEZVOLTĂM AVICULTURA

În ultimii ani, cooperativa noastră a dezvoltat simțitor, pe lîngă alte sectoare, și pe cel al creșterii păsărilor. Anul trecut, de exemplu, au fost crescuți 20 100 de pui și 5 000 de boboci de rață, din care am reținut pentru matcă 8 800 de păsări. Ca urmare a unei bune hrăniri și îngrijiri, procentul de mortalitate la pui și boboci a fost sub trei la sută, iar producția-marfă la ouă și carne de pasăre a fost cu mult depășită. Astfel, cooperativa a valorificat pe bază de contract 4 300 kg de carne, față de 3 000 kg prevăzute inițial și 240 000 de ouă, cu 140 000 peste prevederile contractuale. Venitul obținut din avicultură s-a ridicat la peste 430 000 de lei aproape dublu în raport cu cifra înscrisă în planul de producție și financiar.

Bazîndu-ne pe rezultatele obținute, în anul acesta vom dezvolta și mai mult sectorul avicol. Ne-am propus ca pe întregul an să asigurăm un rulaj de circa 35 000 de pui și 10 000 de rațe. Stația de incubație a cooperativei, cu o capacitate de 12 500 de ouă într-o serie, a fost pusă la punct, astfel că zilele acestea vom începe din plin acțiunea de incubat. Pentru cazarea puilor am construit anul trecut un nou adăpost, cu o capacitate de 5 000 de capete, prevăzut cu cotloane de încălzire și instalații de raze infraroșii. De asemenea, am asigurat, în cantități îndestulătoare, furaje din sortimente variate — concentrate, tărîțe, făină de lucernă, morcovi, calciu, untură de pește etc. —, care vor fi administrate în hrănitoare semi-automate, și ne îngrijim de producerea nutrețurilor verzi în soluții nutritive.

Preocupîndu-ne în mod susținut de creșterea păsărilor, vom asigura acestui sector o rentabilitate tot mai mare.

Ion CONSTANTINESCU
președintele cooperativei agricole din comuna Mircea-Vodă, regiunea Galați

Cu spiritul practic al gospodarului

TRIBUNA BRIGADIERULUI

Pentru noi, cooperatorii din comuna Unirea, raionul Aiud, creșterea animalelor constituie, alături de cultura cerealelor și a plantelor tehnice, preocuparea cea mai de seamă. Avem bine dezvoltată atît ferma de taurine, cît și cea de porcine. De fapt, aceste două ramuri ale zootehniei aduc în fiecare an o contribuție substanțială la dezvoltarea bogăției obștești, la mărirea veniturilor personale obținute de cooperatori. Din totalul celor 740 de taurine, mai bine de 220 sînt vaci de lapte, al căror număr în anul acesta va depăși 300 de capete.

În scopul obținerii unor producții și venituri bănești cît mai mari, în ultimii ani cooperativa a investit în sectorul zootehnic fonduri importante, construind adăposturi încăpătoare și sănătoase, la care am introdus și apa, pe conducte îngropate. De asemenea, anul acesta am terminat un grajd cu boxe compartimentate, pentru 250 de viței, în care sînt în curs de efectuare lucrări pentru introducerea unui alimentator semi-automat pentru alăptarea animalelor tinere.

În momentul de față, principala noastră preocupare este îndreptată către îngrijirea și hrănirea cît mai rațională a animalelor, pentru a le spori continuu productivitatea, cunoscînd că numai pe această cale putem mări veniturile bănești. În ce privește producția de lapte, ea a fost în 1966 de peste 2 100 de litri pe vacă furajată, mai mult cu 400 de litri decît în 1965.

Pentru actuala perioadă de stabulație, am asigurat cantități îndestulătoare de fîn, în cea mai mare parte de leguminoase. De asemenea, în silozuri se găsesc aproape 2 000 de tone de nutrețuri murate, în special porumb și coceni tocați și amestecați cu tăiețel de sfeclă de zahăr. Din totalul balanței furajere, mai bine de 25 la sută îl reprezintă însă grosierele — respectiv cocenii de porumb, paiele și pleava de cereale — care pot fi bine valorificate și consumate de animale numai dacă, în prealabil, sînt pregătite. Pentru ca ele să poată fi folosite cu eficiență mare, în vederea ridicării calității lor gustative, am întreprins o serie de măsuri care, după părerea mea, dau rezultate bune. Pe timpul stabulației, pregătirea furajelor, transportul lor la grajduri, inclusiv al fînului, se face de către o echipă formată din 5 cooperatori.

La noi, s-a stabilit ca o lege ca fiecare șiră sau căpiță de fîn să fie etichetată, specificîndu-se felul fînului, cărei categorii sau specii de animale îi este destinat, data cînd începe consumul lui și cînd va fi terminat. Toate furajele sînt date în primire cu proces-verbal unui responsabil, care este acela care împarte zilnic, prin cîntărire, rațiile cuvenite pentru fiecare lot, grupă, categorie sau specie de animale. O vacă, de exemplu, primește în medie, în rație, 5 kg de fîn de trifoi și 20—25 kg de suculente.

Așa cum spuneam, echipa de deservire lucrează la tocatul cocenilor de porumb și al paielor de cereale, și tot ea transportă și rațiile de fîn și concentrate. Îngrijitorii de animale nu au altceva de făcut decît să se ocupe de administrarea rațiilor, de păstrarea curățeniei de mulsul și adăpatul vitelor.

Grajdurile sînt astfel construite că la mijlocul fiecăruia există o cameră de furajare. Cocenii sau paiele — tocate, saramurate sau melasate — sînt aduse aici și așezate în straturi succesive, în alternanță cu concentratele, pînă la atingerea cantităților stabilite pentru lotul, grupa sau categoria de animale căreia îi sînt destinate. Menționez că pentru vaci, la rațiile de fîn și suculente se mai adaugă cîte un kg de tărîțe 1,5 kg de porumb uruit și 8 kg de grosiere, în raport cu producția.

Grosierele le folosim, de asemenea cu bune rezultate, și în hrana tineretului taurin, alături de concentrate și de fîn. De aceea, unității noastre nu-i rămîn furaje grosiere neutilizate nici în cîmp și nici la ferme, iar rezultatele pe care le obținem în producția de lapte și carne sînt bune. Totodată, reușim să înlăturăm risipa de furaje.

Oswath LUDOVIC
brigadier zootehnic la cooperativa agricolă din comuna Unirea, raionul Aiud, regiunea Cluj

CERCETĂRI ◤ REZULTATE ◤ APLICAȚII

NOUTĂȚI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

EFECTUL GRINDINEI ASUPRA MĂRULUI

Dintre accidentele meteorologice, grindina constituie, adesea, o adevărată calamitate în pomicultură, producînd pagube asupra producției din anul respectiv și influențînd, într-o oarecare măsură, și pe aceea a anului viitor.

În urma observațiilor făcute la Centrul experimental pomicol Bilcești-Mușcel, privind efectul grindinei asupra unor soiuri de măr, s-au tras următoarele concluzii.

— Cele mai periculoase grindine sînt cele însoțite de furtună și care cad cînd fructele sînt mai mari decît nuca, iar lăstarii s-au oprit din creștere. În unii ani, ca urmare a desfrunzirii masive, grindina provoacă înflorirea de vară a merilor, intensitatea acesteia fiind o însușire biologică de soi.

— Privitor la rezistența fructelor și a frunzișului la grindină, soiurile de măr studiate s-au comportat diferit; cele mai sensibile au fost soiurile de vară, îndeosebi cele cu pielița subțire și pulpa fragedă. Soiurile Ionathan și Boiken au fructele rezistente; frunzișul este însă slab rezistent la grindină, soiurile respective prezentînd și o slabă capacitate de refacere a acestuia pînă în toamnă.

UN NOU VACCIN

Abordînd, pe o perioadă de mai mulți ani, problema profilaxiei specifice a bolii lui Aujeszki, un colectiv de specialiști de la Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur" a reușit să obțină un nou produs biologic de mare eficacitate în prevenirea și combaterea acestei boli. Vaccinul nou creat este inofensiv pentru toate speciile afectate de această boală, precum și pentru toate categoriile de vîrstă. Produsul are importanta calitate de a imuniza și de a nu crea purtători și eliminatori de virus. Metoda de preparare aparține I.C.V.B. „Pasteur".

E.C.B.O. VIRUSURILE NU SÎNT NUMAI... CĂUTĂTOARE DE BOLI

Pînă nu de mult, E.C.B.O. virusurile (virusuri cito-patogene izolate din tractusul digestiv al taurinelor) erau considerate a fi inofensive, ele fiind încă intitulate virusuri „căutătoare de boli". În urma cercetătilor întreprinse la laboratorul de virusologie al I.C.V.B. „Pasteur" s-a constatat însă, prin izolări și infecții experimentale, că unele tulpini de virusuri din această categorie sînt agenți frecvent întîlniți în cazuri de avort la vaci și entero-pneumonii la viței.

Experimental, unul din serotipurile izolate anterior în cadrul laboratorului amintit s-a dovedit potențial patogen pentru viței. De asemenea, unele din tulpinele provenite de la avortoni aparțin aceluiași serotip.

CERCETĂRI PRIVIND ETIOLOGIA COMPLEXĂ A MAMITELOR LA VACI

Cercetările efectuate de un grup de specialiști — bacteriologi, micologi, virusologi și biochimiști — din cadrul secției de microbiologie a I.C.V.B. „Pasteur" au dus la obținerea unor rezultate interesante privind etiologia complexă a mamitelor la vaci. S-a stabilit, printre altele, rolul important pe care îl poate avea flora micotică alcătuită din fungii levuriformi și E.C.B.O. virusuri în declanșarea mamitelor, fapt care va înlesni elaborarea unor măsuri de profilaxie și combatere adecvate.

ÎNFLUENȚA ÎNELĂRII ASUPRA PRODUCȚIEI DE STRUGURI

La Stațiunea experimentală viticolă Greaca, au fost organizate experiențe în vederea stabilirii influenței înelării la diferite soiuri de struguri de masă, asupra creșterii producției, calității și grăbirii coacerii strugurilor în condițiile pedoclimatice din această zonă.

Înelarea o singură dată a coardelor de rod a grăbit coacerea strugurilor cu 7—8 zile, cea repetată, cu 10—12 zile, iar la cea aplicată pe lăstarii fertili cu 13—15 zile.

Aplicînd o singură dată înelarea coardelor de rod se obțin sporuri de producție între 2 500-3 600 kg. struguri/ha; la înelarea repetată — 3 560 kg/ha, iar la cea aplicată pe lăstarii fertili — între 5 800 — 6 800 kg/ha.

Prin aplicarea înelării se realizează o creștere a greutății medii a ciorchinilor, a conținutului în zaharuri, a aromei și a procentului de struguri de calitatea extra și I.

Înelarea aplicată în fiecare an și, în special cea repetată, pe toate coardele și toți lăstarii, duce treptat la slăbirea butucilor și la scăderea producției.

OI CU LÎNĂ SEMIFINĂ DE TIP CROSSBREED

La Stațiunea experimentală zootehnică Rușețu se efectuează cercetări privind obținerea de oi cu lînă semifină de tip Crossbreed, prin încrucișarea oilor Țigăi cu berbeci din rasele de carne cu lînă lungă, cum sînt Romney-Marsh și Corneidale. De la metișii obținuți s-a realizat o producție medie de 4,9 kg lînă fizică, cu o lungime medie a șuviței de 16,3 cm la mioare și 11,5 cm la oile mame.

SOIURI DE TRANDAFIRI PENTRU CULTURA FORȚATĂ

În țara noastră cultura forțată a trandafirului are o tradiție îndelungată, mai ales la serele din Codlea, Cluj și București.

În vederea lărgirii și îmbunătățirii sortimentului de soiuri pentru cultura forțată s-a studiat la I. C. H. V., timp de 4 ani, o colecție de 30 de soiuri aparținînd grupei Thea. Plantele care au făcut obiectul experienței s-au altoit în 1960 în pepiniera Băneasa și s-au plantat în seră în toamna anului 1961, observațiile făcîndu-se în anii următori.

Cercetările efectuate au arătat că majoritatea soiurilor cuprinse în studiu se pretează la cultura forțată. Există corelații semnificative care arată că soiurile cercetate variază în același sens sub aspectul cantitativ al producției, calității acesteia și precocității, cele mai bune soiuri dovedindu-se Baccara, Volcano, Moyave, Montezuma.

STUDII PRIVIND MICROFLORA SOLURILOR

Cercetările efectuate în țara noastră privind componența specifică a bacteriilor celulotice aerobe în diferite tipuri de sol și în diferite perioade ale anului evidențiază faptul că numărul maxim se înregistrează primăvara, în timpul verii se manifestă o descreștere puternică, iar în toamnă s-a observat o creștere numai în solurile podzolice. S-a constatat că în cernoziomuri componența specifică a bacteriilor celulotice este mult mai bogată, acestea fiind și mult mai active.

Activitatea maximă de degradare a celulozei o posedă bacteriile izolate din solurile bogate în materie organică (cernoziom și brun roșcat de pădure), pe ultima treaptă situîndu-se cele izolate din soluri podzolice.

Datele obținute arată că răspîndirea speciilor pe profil înaintează cu atît mai profund cu cît aceste soluri sînt lucrate mai adînc, ceea ce se constată în special în sudul țării. Activitatea maximă de degradare a celulozei la toate solurile se constată la suprafață.

RAȚIE ECONOMICĂ PENTRU ÎNGRĂȘAT

Din experiențele efectuate la I.C.Z. în privința sporirii producției de carne la taurine a rezultat că prin hrănirea viteilor din rasa Brună cu 280 de litri de lapte integral 220 de litri de lapte ecremat, cu concentrate și fibroase, aceștia pot ajunge la vîrsta de 10 luni la o greutate medie de 308 kg. Consumurile specifice pentru obținerea unui kg de spor în greutate au fost de 4,72 U.N. și 644 g proteină brută. De remarcat că, printr-o asemenea alimentație a taurinelor tinere, s-au îmbunătățit calitățile organoleptice ale cărnii, carcasele animalelor respective fiind apreciate la calitatea I.

ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII FLORILOR DE CYNERARIA

În cadrul Stațiunii e perimentale legumico Buzău au fost selecți nate exemplare de C neraria hibrida, cu c lități biologice și m fologice valoroase în v derea aplicării pole zării suplimentare di lată. Efectele lucrării de ameliorare au f creșterea vitalității inc vizilor în descenden îmbunătățirea aspect lui plantei și scurtar perioadei pînă la înf rire. La materialul b brid din generația I remarcat o frumoasă șezare a frunzelor, o b găție mai mare de florescențe, avînd fl cu diametrul mare și colorit bogat în nuan Din materialul obțin s-a continuat selecți narea celor mai bu exemplare. Înflorirea fost prelungită cu 6 zile.

De unde începe patria

de Victor TULBURE

Cînd sîntem în leagănele mici,
Patria înseamnă-ntîia dată
Un pridvor sunînd de rîndunici
Și un nuc cu umbra lăudată.

Mai întîi ea-ncepe de la prag
Și se-ntinde pînă la portiță
Unde-un măr ne-ntîmpină cu drag
Și ne iese-n cale-o romaniță.

Mama cînd pe-al nostru căpătîi
Se apleacă-n perne să ne culce,
Patria noi o vedem întîi
În lumina ochiului ei dulce.

Patria o deslușim apoi
Pe întîia pagină de carte
Unde-n albul cîmp pasc negre oi
Și sînt drumuri care duc departe.

Dar oricît de multe drumuri sînt
Sub veșmînt de flori sau de zăpadă,
Nu uităm c-al patriei pămînt
De acolo-ncepe, din ogradă!

CONCURSURILE AGRICOLE

Tradiția concursuriior agricole a cunoscut în țara noastră o înnoire foarte serioasă, mai ales din anul 1959 încoace, de cînd se organizează, anual, concursuri agricole republicane. În ultima vreme s-a trecut chiar la specializarea mai riguroasă, pe tipuri de concurs, cu categorii specifice. Există, astfel, în cadrul mare al competiției legumicole, un concurs al culturilor forțate în răsadnițe, unul al culturilor de legume timpurii și tîrzii în cîmp, al roșiilor pentru export; există, de asemenea, în cadrul întrecerii pentru cei mai buni crescători de animale, forme distinctive — pentru creșterea vacilor de lapte, îngrășarea taurinelor, a porcinelor.

Interesul tuturor producătorilor pentru concursurile organizate pînă acum a fost dovedit și de numărul mare al unităților participante, iar eficacitatea acestor întreceri a fost arătată de rezultatele obținute în producție.

Dar în afara unor efecte de interes general, fiecare din formele de concurs amintite oferă participanților posibilitatea obținerii unor premii stimulatoare. Valoarea totală a premiilor acordate anul trecut a fost de peste 800 000 de lei. Cîteva amănunte în legătură cu această chestiune conduc indiscutabil la concluzia că toate concursurile dau posibilitatea valorificării experienței dintr-un domeniu sau altul, existentă în majoritatea unităților agricole. Pilda cîștigătorilor din 1966 este semnificativă. Cooperativa agricolă de producție Agigea, regiunea Dobrogea, (legume forțate în răsadnițe, premiul I din 101 participanți, — 25 000 de lei) a cultivat 12 sortimente de legume forțate în răsadnițe pe o suprafață de 14 000 m p. La fiecare sortiment a realizat depășiri însemnate față de producția planificată. Gospodăria agricolă de stat Letea, regiunea Bacău, (culturi de legume timpurii și tîrzii în cîmp, premiul I din circa 600 de participanți, 50 000 de lei) a irigat întreaga suprafață destinată atît culturilor timpurii (20 de hectare), cît și celor tîrzii (50 de hectare), dublînd livrările față de producția contractată, în primul caz, și triplîndu-le aproape, în cazul al doilea. Gospodăria de stat Bucov, regiunea Ploiești, și cooperativa agricolă de producție Șimand, regiunea Crișana, (roșii pentru export, ambele premiul I din 184 de participanți, cîte 50 000 de lei fiecare), s-au situat, în privința rezultatelor obținute, la nivele sensibil apropiate: cîte 15 hectare de cultură irigată, cîte 24 și, respectiv, 21 de tone de produse livrate.

Rezultatele concursurilor pretind organizatorilor o atenție mai mare în legătură cu popularizarea și controlul sistematic al acțiunii pe toată durata ei. Sînt regretabile neglijențele unor comisii regionale datorită cărora comisia centrală, aplicînd regulamentul de concurs, a procedat la eliminarea unor unități cu largi posibilități și cu realizări care le-ar fi înscris printre cele premiate: fișe incomplet întocmite sau expediate cu mare întîrziere etc.

Asupra modului în care se fac înscrierile la concursuri, ediția 1967, asupra felului în care au fost și sînt îndrumați participanții vom reveni cu analize mai cuprinzătoare.

T. MIRCEA
A. POP

Noul magazin universal din comuna Coșna, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava.

Foto AGERPRES

Aprovizionarea și deservirea populației sătești

Cum este organizată și cum funcționează rețeaua magazinelor sătești în regiunea Crișana? Ce s-a făcut și ce se va face pentru continua dezvoltare și modernizare a ei? Iată tema convorbirii avute cu tovarășul Alexandru FODOR, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului popular regional Crișana.

— Ce s-a întreprins pînă în prezent pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a comerțului sătesc din regiune?

— Comitetul executiv al sfatului popular regional a recomandat conducerii U.R.C.C. Crișana luarea celor mai corespunzătoare măsuri pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale (dezvoltarea rețelei de unități cooperatiste de desfacere, modernizarea acesteia și dotarea cu utilaj și mobilier adecvat), prin care să se asigure aprovizionarea populației în condiții mai bune, cu un volum sporit și variat de mărfuri. În acest scop, în perioada 1959—1965 au fost investite peste 42 milioane de lei. La amplasarea teritorială a rețelei de unități cooperatiste s-a avut în vedere numărul locuitorilor, puterea de cumpărare a acestora și afluența populației spre anumite localități mai importante. Astfel, în localitățile mari, cu tîrguri și piețe săptămînale, au fost amplasate magazine universale și unități specializate. În peste 80 de sate și comune — unde în trecut nu exista nici o unitate comercială — au fost construite unități noi.

Paralel cu lucrările de construcții și de modernizare a rețelei sătești, comitetul executiv al sfatului popular regional — prin direcția comercială — a dat îndrumări și ajutor organelor cooperatiste regionale în privința introducerii formelor avansate de deservire. Numai în perioada 1960—1965 au fost introduse — la 396 de unități cooperatiste sătești — forme avansate de comerț, ca: autoservirea, plata directă la vînzător, expunerea deschisă a mărfurilor, care înlesnesc alegerea și desfacerea mărfurilor și reduc, totodată, timpul afectat cumpărăturilor. În cursul anului 1966, asemenea forme au fost introduse și în alte unități.

— Ce se va întreprinde în continuare pentru extinderea și modernizarea rețelei cooperatiste în regiune?

— Acțiunea de îmbunătățire a bazei tehnico-materiale a comerțului sătesc continuă într-un ritm mai intens în anii cincinalului. În acest sens, au fost prevăzute fonduri în valoare de peste 91 de milioane de lei. Printre obiectivele mai importante înscrise în plan menționăm: complexele comerciale din Șuncuiuș, Beiuș, Sîntana, Ineu, Marghita și Șimleu, complexul de alimentație publică din Aleșd, magazinele universale cu etaj din Tileagd, Sebiș, Ceica, magazinul universal cu bufet din Budureasa, brutăriile din Sîntana și din alte comune etc.

Nu trebuie să uităm nici de unitățile prestatoare de servicii (croitorii, cismării, frizerii, cojocării etc) care urmează să se dezvolte și mai mult în urma recentelor reglementări privind prestările de servicii la sate.

— Este incontestabil că în ultimii ani, cooperația de consum din regiunea Crișana a obținut — în activitatea sa — rezultate bune; totuși mai persistă o serie de deficiențe. Ce credeți că ar trebui înfăptuit pentru remedierea acestor deficiențe, pentru asigurarea îndeplinirii în mai bune condiții a îndatoririlor ce revin organelor cooperatiste?

— Consider că Uniunea regională a cooperativelor de consum și cele raionale ar trebui să-și îndrepte atenția spre completarea unor necesități de deservire din unele comune, prin construirea și modernizarea unor localuri din Tomnatec, Aușeu și Cuieșd din raionul Aleșd, Hodiș și Finiș din raionul Beiuș, Iaz, Revetiș și Bonțești din raionul Gurahonț și altele. Totodată ar trebui impulsionat și ritmul de execuție al unor lucrări.

În general, unitățile cooperatiste dispun de un fond de marfă corespunzător atît ca structură, cît și pe sortimente, cu excepția cazurilor cînd unii furnizori nu înțeleg să-și îndeplinească la timp și în condițiunile prevăzute obligațiile contractuale. Sînt însă și unii gestionari de unități cooperatiste care dau dovadă de superficialitate în întocmirea comenzilor, din care motiv lipsesc — din unitățile respective — produsele solicitate de consumatori. Este, de pildă, cazul tovarășilor Andrei Sorban, responsabilul magazinului alimentar din Valea lui Mihai, și Ludovic Szekely, responsabilul restaurantului din Marghita. O atenție sporită este necesară și pentru îmbunătățirea aprovizionării magazinului de la Moneasa, a magazinului cu autoservire din Derna etc.

Dezvoltarea rețelei de deservire și de prestări către populația sătească, înzestrarea rețelei cu mobilier modern și cu utilaje diverse solicită și răspunderi sporite din partea lucrătorilor din cadrul cooperației de consum. Ei au datoria să acorde mai multă atenție studierii cererii de consum a populației, împrospătării stocurilor de mărfuri în funcție de cerințele membrilor cooperativelor agricole de producție, ale muncitorilor și tehnicienilor din gospodăriile agricole de stat și din S.M.T.-uri, ale celorlalți salariați de la sate, în funcție — într-un cuvînt — de specificul satelor. Va trebui să fie acordată mai multă atenție întreținerii curățeniei și igienei în localuri, întreținerii și reparării la timp a utilajelor frigorifice. Întrucît mai există deficiențe și în privința respectării orarului de funcționare, a atitudinii față de cumpărători — ca, de pildă, la magazinul cooperatist din Finațe, la unitatea de piine din Aștileu, la bufetele din Valea lui Mihai și din Fughiu — ar fi cazul ca uniunile raionale ale cooperației de consum, cu sprijinul activ al controlului obștesc, să verifice mai îndeaproape unitățile în cauză și altele cu lipsuri similare, luînd măsuri operative pentru remedierea deficiențelor.

Avînd în vedere importanța pe care o reprezintă — pe plan regional — activitatea cooperației de consum, comitetul executiv al sfatului popular regional îi va acorda pe viitor un sprijin mai eficient, în vederea satisfacerii în cît mai bune condiții a complexelor sarcini care îi revin, începînd cu asigurarea unui sortiment larg de mărfuri și sfîrșind cu deservirea mai bună și, totodată, mai operativă a populației de la sate, **a încheiat tov. vicepreședinte Alexandru Fodor, declarațiile sale.**

Miron VÎLCU

CRONICĂ

„N-a fost nimic, neică..."

de Aurel BARANGA

Trăinicia familiei țărănești este prea bine cunoscută. Gîndindu-mă uneori cînd poposesc la țară, în diferite regiuni, la și mai accentuata ei trăinicie de azi, nu mă pot opri să nu compar lucrurile cu cele știute din trecut.

Țin minte de pe vremea cînd tămăduiam suferințele omenești în satele de pe Bărăgan ce „proceste" se iscau între oameni, pornite de la palma de pămînt. În noaptea anului nou o mie nouă sute treizeci și șapte, doi flăcăi s-au tăiat într-o încăierare avînd o pricină care înverșunase familiile lor. Își disputau o parcelă de lot cît să cuprinzi cu pingelele. Ura depășise cadrul familiilor interesate, ajungînd să molipsească tot satul împărțit în două tabere care se dușmăneau.

Medic în sat, înarmat cu o seringă și cu un sac de aspirină, mă dovedeam mai curînd sfetnic și duhovnic decît mi-ar fi impus îndeletnicirea pentru care fusesem trimis acolo. Veneau să le sfătuiesc femei izgonite de bărbații lor la cîteva zile după nuntă, din cauza zestrei puține, copii răsvrătiți împotriva părinților din pricina unei vetre de casă, bătrîni alungați din bordeiele lor de nerecunoștința odraslelor dornice să-i vadă cît mai curînd îngropați ca să pună mîna pe averea lor. Tot universul și toate fericirile visate se mișcau în jurul acestui „pămînt", care nu era decît o sfoară de țărînă săracă, zgîriată de un plug obosit. Familiile se făceau și se desfăceau pe temeiul „pămîntului" dobîndit sau pierdut, cumpărat sau vîndut, dorit cu patimă, cu o înverșunare oarbă, valorînd mai mult ca iubirea și fiind mai tare decît viața.

În aceeași ani petrecuți la țară ca medic am văzut nenumărate vieți trosite fiindcă fata era săracă, pentru că flăcăul născuia la o zestre mai mare decît i-ar fi putut aduce aleasa inimii lui.

M-am întîmplat deunăzi într-un sat în care mi-am petrecut anii tinereții ca medic, născuind să aduc alinare suferințelor omenești. Și am asistat la un început de dramă. Un flăcău iubea o fată, o fată iubea un flăcău, amîndoi în aceiași cooperativă agricolă, el brigadier fruntaș, ea mulgătoare cu multe evidențieri în munca ei spornică. Și totuși, dragostea lor nu s-a desfășurat senină cum ar părea la prima vedere. Între tatăl fetei și cel al băiatului era o hîră veche, pornită cu ani în urmă de la un schimb de vorbe svîrlite la mînie. Atît, și a fost de ajuns ca să întunece bucuria tinerilor. A sărit însă președintele cooperativei, om de ispravă și cu mare experiență de viață, s-au amestecat și alți oameni care priveau cauza tinerilor ca pe o chestiune personală, și nu s-au lăsat pînă n-au împlinzit pornirile și n-au adus în cele două familii pacea. Am fost și la nunta care a urmat. Petrecerea a durat o zi și o noapte. În capul mesei ședeau cei doi „dușmani" gătiți în hainele lor noi. Preț de un ceas, cuscrul mare n-a scos o vorbă. Pe urmă nu știu cum s-a făcut c-a zis tatăl fetei: „Auzi, cuscrule, mi se pare că între noi a fost o daravelă..."

— N-a fost nimic, neică, a zis tatăl băiatului, vorbe, ți s-a părut.

Și au băut amîndoi bătrînii pe răpunere. Muzica îi zicea năpraznic, iar tinerii erau frumoși și fericiți ca în basme.

DE LA „CĂRUȚA CU PAIAȚE" LA TURNEE PESTE HOTARE

Insemnări despre secția de estradă a Teatrului regional „Barbu Delavrancea"

Cu 15 ani în urmă, cîțiva oameni de inimă și cu dragoste de artă colindau satele din împrejurimile Bucureștiului. Pe scenele existente ori improvizate, în săli improprii sau în aer liber, oamenii aceștia cîntau, recitau, dansau, spuneau cuplete umoristico-satirice. Băteau drumurile de atunci pe orice vreme, în căruță, uneori pe jos, din sat în sat, la nevoie făcînd pe electricienii, pe dulgherii... pe vizitiii. Constituiau formația de estradă a Sfatului popular al regiunii București, iar unii dintre ei (Maria Moraru, Ștefan Anghel, Ștefan Băcanu, Mircea Mieluș, Marin Cherbeleață) mai lucrează și azi, cu aceeași tragere de inimă.

Anii au trecut, autobuzele au luat locul căruței de altădată, trupa s-a mărit, căpătînd profilul pe care-l are astăzi — ansamblu artistic profesionist — dar formula *teatrului la domiciliu* rămîne datoare entuziaștilor de atunci, celor care făceau „turnee" în căruță, celor care le-au arătat țăranilor, pentru prima dată, *teatrul* și i-au învățat cu el. Fiindcă azi, în satele regiunii București, cînd oamenii își comunică: „A venit *teatrul!*", orice dubiu este exclus: nu poate fi vorba decît de Teatrul regional „Barbu Delavrancea".

Actuala secție de estradă (director N. Frunzetti, secretar literar, H. Salem) beneficiază de îndrumările regizorilor Hary Negrin, Paul Mihail Ionescu și a maestrei de balet Adriana Dumitrescu, de concursul dirijorilor Edmond Deda, Marcel Ionescu și Ion Albeșteanu Dintre interpreți citățm nume cunoscute și nume care vor deveni cunoscute: Dorina Drăghici, Aida Moga, N Nițescu, N. Stoenescu, Ciupi Rădulescu, Rodica Paliu, Mișu Popescu, Gh. Papanicola, Ion Dutu, Tachi Hogea, Tița Ștefan, Petre Gusti, Mihai Oprea ș. a. S-au alăturat recent: Trio „Alpin", Ion Ulmeanu și cîțiva talentați balerini.

Concepută și profilată în vederea satisfacerii setei de cultură a oamenilor muncii de la sate, secția de estradă a pregătit spectacole specifice auditoriului: de la probleme de interes general (pentru aportul adus în opera de transformare socialistă a agriculturii, întreaga formație a fost distinsă cu Medalia „Încheierea cooperativizării"), pînă la amănuntele concrete culese din localitatea unde avea loc reprezentația (satirizarea unor neajunsuri, popularizarea unor realizări).

Feerii, concerte populare, concerte de varietăți, spectacole folclorice — însumează circa 400 de reprezentații anual. 400 de reprezentații pe an — (care teatru se mai poate mîndri cu atîtea?) înseamnă repetiții, și spectacole, dar mai înseamnă *drumuri* (nu în căruța de altădată, dar și cu autobuzul drumurile rămîn tot drumuri) obositoare, pe orice timp și iar repetiții și din nou drumuri, iar asta se cheamă artă și ceva mai mult, mult mai mult...

Satisfacții? La Fierbinți, pentru „Voinicește, măi flăcăi!" s-a construit o scenă specială pe stadionul din localitate. Spectatori: 10 000 (zece mii, ați citit bine). Apoi scrisorile de mulțumire sosite pe adresa sediului și chiar „reclamațiile" care sună: „De ce veniți atît de rar?", „În satul vecin ați fost, dar la noi nu". — toate acestea atestă calea bună pe care merge teatrul și în același timp nevoia din ce în ce mai acută de cultură a oamenilor de la sate. În urma numeroaselor cereri, direcția secției a organizat *stagiuni în raioane* și asigură asistența artistică — prin instructori — formațiilor artistice de amatori din regiune.

În acest an, secția de estradă a făcut un turneu în Iugoslavia. Spectacolele au fost viu aplaudate, filmate și televizate. De la drumurile entuziaștilor de la început, pînă la Belgrad și în curînd poate în alte capitale ale lumii au trecut numai cincisprezece ani.

În momentul apariției acestor însemnări, secția de estradă a Teatrului „Barbu Delavrancea" prezintă o nouă premieră: concertul folcloric „De la București la vale", în care bogatul melos popular al regiunii București răsună pe scenă cu toată strălucirea, împletit fiind cu scenete și cuplete în stil popular în care apar și fabuloasele personaje ale satului nostru, Păcală și Tîndală.

G. PAUL

CONCURSUL NOSTRU „3 DIN 3"

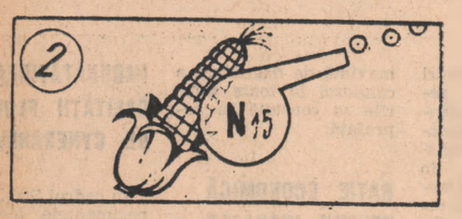

Desenele alăturate ilustrează fapte relatate în trei articole publicate în numărul precedent al revistei noastre.

Cine dorește să participe la acest concurs trebuie să precizeze titlurile articolelor respective.

Răspunsurile, însoțite de cupoanele de participare, se trimit toate o dată la redacție la sfîrșitul concursului, care se va încheia după apariția a 13 numere în care publicăm întrebările, adică **LA SFÎRȘITUL LUNII IANUARIE 1967.**

Adresa noastră: **Revista „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" — Piața Scînteii nr. 1 București,** cu mențiunea **„Pentru concurs".**

Nu uitați că fiecare dintre dumneavoastră poate obține unul din următoarele premii ce se vor acorda cîștigătorilor concursului nostru „3 din 3":

— un aparat de radio cu tranzistori „Mamaia";
— un picup stereo „Supraphon", cu 5 discuri microsion;
— o bicicletă;
— un aparat de fotografiat;
— un ceas de mînă;
— o servietă de piele;
— o trusă de stilou.

Se vor atribui, de asemenea, 10 mențiuni constînd în abonamente la revista „Agricultura socialistă", pe timp de un an.

POȘTA CONCURSULUI

Pionierilor din detașamentul nr. 1 Școala generală din comuna Urechești, raionul Focșani:
Firește că puteți participa la concursul nostru, dacă, bine înțeles, îndepliniți condiția esențială, aceea de a citi revista. Vă dorim succes!

Natalia MARANCEA, comuna Cilieni, raionul Corabia:
Ne interesează titlul articolului, nu subtitlurile din cadrul articolului respectiv.

Ing. Eugenia CAPITANU, comuna Berești, raionul Bacău:
Am avut în vedere și pînă acum sectorul zootehnic și nu-l vom neglija nici pe viitor. Vă mulțumim pentru aprecierile pozitive pe care le faceți în legătură cu concursul nostru.

Prof. Ion MERDARIU, comuna Buciumeni, raionul Tîrgoviște:
Vom comunica în timp util data pînă la care trebuie trimise răspunsurile, după încheierea concursului.

Ilie PĂUN, elev la Școala generală din comuna Studina, raionul Caracal:
Răspunsurile trebuie să fie redactate în proză, nu desenate.

Cupon de participare nr. 10

În comuna Domnești, din regiunea Argeș, localitate cu o bogată tradiție culturală (corul de aici a împlinit recent 75 de ani de activitate) sărbătorile de iarnă au prilejuit bogate manifestări folclorice. Iată-i pe flăcăi, urînd, la casele cooperatorilor, un nou an fericit.

Foto: M. ANDREESCU

VARIETĂŢI

— Stai puțin, s-o iau pe ocolite.

Desen de Gh. BADEA

ZIG — ZAG — ZIG — ZAG

● *La un meci de box desfășurat la Chicago, unul din spectatori este foarte virulent :*

— Așa, dă-i în bărbie, așa, rupe-i dinții, toți dinții.

Intervine un alt spectator :

— Sînteți cumva antrenorul unuia dintre boxeri ?

— Nu. Sînt dentist și nu prea am clienți.

● *Se zice că diferența dintre o cămilă și unii dintre semenii noștri este aceea că în timp ce patrupedul cu cocoașă poate să muncească 8—10 zile fără să bea, unii oameni pot bea 8—10 zile... fără să muncească.*

● *Am petrecut splendid pe plaja de la Miami, se laudă o tînără americană blondă unei alte tinere blonde. În prima săptămînă, draga mea, un tînăr marinar m-a salvat de la înec. În a doua săptămînă, un bătrîn miliardar m-a salvat de tînărul marinar...*

● *Din vorbele de duh ale cunoscutului comic francez Fernandel :*

— Care soț, privindu-se în oglindă, poate să nu admire bunul gust al soției sale ?

— Sexul slab este sexul cel mai tare, ca urmare a slăbiciunii sexului tare pentru sexul slab.

● *Dintr-ale cunoscutului șansonetist francez Maurice Chevalier :*

— A fi cavaler înseamnă a proteja o femeie de toți ceilalți, în afară de propria-ți persoană.

— Buna creștere înseamnă să știi să ascunzi bine cît de încîntat ești de propria-ți persoană și ce părere proastă ai despre ceilalți.

— Dacă ai nostalgia tinereții, adu-ți aminte de examenele de latină și algebră și... o să-ți treacă.

● *Un vînzător dintr-un magazin de încălțăminte, exasperat de șicliala unei cumpărătoare mofturoase și cicălitoare, îi propune :*

— Să știți, la mare se poate merge și desculț. E chiar mai bine.

● *Un miliardar, „regele cremei de ghete", îndrăgostit de o frumoasă balerină, dar foarte timid, îi face o declarație de dragoste... cam ocolită :*

— Ai vrea să mă ajuți, draga mea, să cheltuim împreună averea mea ?

— Oh, cu plăcere.

— Da, dar aș vrea pentru toată viața.

— N-ai grijă, n-o să fie nevoie chiar de atîta timp.

● *Medicul îl întreabă cu multă grijă pe un pacient cam cusurgiu :*

— Ce vă supără ?

— De asta am venit la dumneavoastră, ca să aflu ce mă supără, fără să trebuiască să vă spun eu.

— Așteptați atunci puțin pe prietenul meu. El se descurcă mai bine în cazuri de acest fel : este medic veterinar.

● *Un scriitor cu foarte puțin succes la public și la critică se adresează unui editor :*

— Aș vrea să scriu ceva ce n-a mai scris nimeni pînă acum.

— Foarte bine. Scrie ceva elogios la adresa dumitale.

● *Într-o închisoare americană, mirat că la unul din deținuți nu vine nimeni în vizită niciodată, directorul îl întreabă :*

— Dumneata n-ai nici un fel de rude sau de prieteni ?

— Ba da, dar sînt toți aici.

● *Pe una din străzile Parisului are loc următoarea discuție :*

— Am găsit serviciu la un institut de cosmetică.

— Bine dar tu n-ai nimic comun cu meseria asta.

— Nici n-am mare lucru de făcut. Stau la intrare. Cînd o femeie intră, fac o grimasă de neplăcere, cînd iese, fluier admirativ.

● *La magazinul copiilor, în preajma Anului Nou, aglomerație mai mare ca oricînd. Un copil rătăcit de mama sa, strigă disperat :*

— Margareta, Margareta.

În sfîrșit, mama, fericită, îl găsește :

— Bine puiule, da de ce n-ai strigat „mamă" ?

— Fiindcă aici sînt multe mame.

● *— Tatăl meu era fachir și înghițea săbii lungi de 1,80 m.*

— Ce-i extraordinar în asta? Am văzut fachiri și mai grozavi.

— Da, dar tatăl meu avea numai 1,70 m. înălțime.

COMBINATUL CHIMIC CRAIOVA

produce prin chimizarea complexă a gazului metan :

- Îngrășăminte cu azot pentru agricultură ; azotat de amoniu, uree, ape amoniacale, amoniac lichid.

Grupul produselor organice pentru industria de sinteză și a maselor plastice ca : acid acetic, butanol, acetat de vinil monomer, polivinil acetat-emulsie, alcool polivinilic.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

produce și livrează, pe bază de repartiție, pentru tractoare DT-54 și S-80 :
— pistoane 54.04.408
— cilindri 54.024.02
— role simple asamblate 21.440
— bolț piston 03.305
— bolț piston 03.158
Pentru tractoarele U.T.B. 26-27 :
— cămăși cilindri 01.002 A
— cuzineți etanșare 01.030
— filtru de motorină
UTILAJE :
aparat alezat, linie palier, bloc motor U.T.B. 26-27
Uzina de reparații Galați efectuează tot felul de reparații.

Cu ocazia noului an colectivul Librăriei Centrale „CARTEA PRIN POȘTĂ" din București, str. Sergent Nuțu Ion 8—12, urează cititorilor săi

LA MULȚI ANI !

CÎTEVA UTILIZĂRI ALE PORUMBULUI

● **Porumbul** intră în alcătuirea a 134 de rețete culinare, printre care vestita mămăliga moldovenească.

● **Știuleții de porumb,** cînd sînt mici și fragezi, se folosesc întregi, curățați de pănuși, ca legumă la prepararea de murături (în amestec cu conopidă, morcovi, fasole, pătlăgele etc.).

● **Boabele de porumb,** în faze timpurii de coacere, îndeosebi în faza de lapte și lapte ceară, sînt folosite mult ca aliment, fie proaspete, fie păstrate în stare uscată sau congelate sau sub formă de conserve. În S.U.A., conservele de boabe de porumb ocupă, printre conservele de produse vegetale, locul al treilea, după cele de pătlăgele roșii și de mazăre.

● **Boabele de porumb** sînt folosite ca înlocuitor de cafea. Pentru aceasta se prăjesc boabele care, în prealabil, au fost înmuiate în apă sau sînt puțin încolțite.

● **Amidonul de porumb** se folosește la prepararea de sosuri, creme, budinci, biscuiți, prăjituri, apoi la fabricarea rahatului, a jeleurilor, a produselor dietetice, ca adaos la săpunurile de toaletă, la pastele de dinți. În țara noastră, se mai fabrică glucoză solidă și sirop care se întrebuințează la obținerea bomboanelor, răcoritoarelor, în tăbăcărie, în fabricarea fibrelor textile artificiale, în prelucrarea tutunului.

T. ACHIREI
chimist, Iași

Cuvinte încrucișate

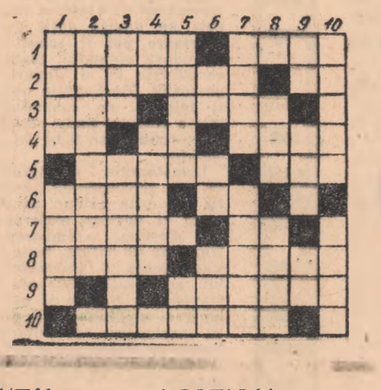

ORIZONTAL: 1) A1967 ; G^S. 2) R ; 100/2. 3) ; îR. 4) ; Dx. 5) M ; . 6) (LA)² ; . 7) RU ; O. 8) NN ; TA^n. 9) SL . 10) ; LE.

VERTICAL: 1) A^i ; la. 2) SN ; . 3) ; P^NT. 4) N ; Col. 5) ; la...do. 6) ; . 7) ° ; . 8) ; U^N. 9) ; . 10) ; LE.

DE LA LUME ADUNATE

INSPIRAȚIE

Un taur recalcitrant a fugit de curînd de la abatoarele din Modena (Italia). Un grup de măcelari și amatori s-au luat după el și l-au urmărit un timp. Apoi, animalul epuizat, a intrat într-o curte care nu era alta decît aceea a societății pentru protecția animalelor. Salvat de fericita sa inspirație, animalul a scăpat cu viață.

SA FI VRUT...

Toată regiunea Montignac (Franța) a fost privată de legături telefonice pentru scurt timp, din cauza unui vînător, care urmărind un stol de grive, a tras un glonte ; acesta a nimerit exact în cablul telefonic local. Să fi vrut să nimerească...

AJUTAȚI-L PE MOȘ GERILĂ !

La trei ani, micul Paul Chambers din Goldthorpe (Anglia) s-a gîndit să dea un ajutor financiar lui Moș Gerilă. El a subtilizat suma de 8 livre din poșeta mamei sale, i-a pus în sobă, pe unde știa că vine moșul, și le-a dat foc, fiind convins că fumul banilor îl va ajuta pe Moș Gerilă să-i aducă un cadou mai bogat.

CE ESTE EXCLUS ȘI CE ESTE CERT

John Frampton, un pescar amator din Anglia, a trăit întîmplarea cea mai de necrezut din istoria vînătorilor și a pescarilor. El a scos din rîul ce trece prin apropiere de Southampton un... crocodil lung de 30 cm. Este exclus ca acest crocodil să se fi născut și să fi crescut în apele rîului respectiv. Singura posibilitate este că el a fugit de la grădina zoologică sau că a fost furat și apoi abandonat, este însă cert că era crocodil.

NOROC DE FATA CĂ A FOST CUMSECADE

Un tînăr impulsiv din Rhodos (Grecia), Basil Tripolitis, de 19 ani, n-a putut rezista tentației de a săruta o tînără fată în stradă. Faptul l-a costat însă două zile de închisoare. Și aceasta numai datorită faptului că tînăra fată, o suedeză de 21 de ani, l-a iertat ; altfel pedeapsa ar fi fost mult mai severă.

LA PESCUIT DE... VULPI

Ca de obicei, Francesco Galante și fiul său Angelo s-au dus să pescuiască în largul mării la Spezia (Italia). Marea era furtunoasă și recolta de pește nu a fost prea bogată. În schimb, ei au zărit pe o stîncă o vulpe mică. Au lansat o plasă și au salvat-o. Astfel, vulpea a fost singura captură remarcabilă pe ziua respectivă.

Dezlegarea jocurilor din numărul trecut

DARURI

ORIZONTAL : 1) ZIDAR — Opta — C ; 2) AșaDAR — RăbDARe ; 3) DARabane — RaDAR ; 4) Cuc — DARda E ; 5) C — ReDARe — Sc ; 6) Ati — I — R — El ; 7) Li — SecunDARă ; Etic — uDARe — P ; 9) NavoDARi Toi ; 10) DARnice — SerDAR.

MESAJ

Revista „Agricultura socialistă" urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi La Mulți Ani, fericire și prosperitate.

UREAZĂ TUTUROR CUMPĂRĂTORILOR

conducerile și lucrătorii din magazinele și unitățile de alimentație publică ale cooperativelor de consum.

din programul de radio și televiziune ■ din programul de radio și televiziune

PE SAPTAMÎNA 8 — 14 ianuarie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : Duminică : programul I : 6 ; 11 ; 18,00 ; 23,52 ; programul II : 6,30 ; 10,30 ; 16,00 ; 23,00 ; 0,52 ; programul III : 16 ; 19,30 ; **în fiecare zi de lucru :** programul I : 5 ; 10 ; 12 ; 14 ; 18 ; 20 ; 23,52 ; programul II : 9 ; 11 ; 13 ; 19 ; 21 ; 0,52 (sîmbătă și ora 1,52—1,55) programul III : 18.

RADIOJURNAL : Duminică : programul I : 7 ; 13 ; 20 ; 22 ; programul II : 7,30 ; 14 ; 21 ; programul III : 21,30 ; **în fiecare zi de lucru :** programul I : 6 ; 7 ; 16 ; 22 ; programul II : 7,30 ; 15 ; 17 ; 23 ; programul III : 21,30.

SUMARUL PRESEI : în fiecare zi la ora 8, pe programul I.

SFATUL MEDICULUI : în fiecare zi de lucru pe programul I : 9,30 ; programul II : 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ : programul I : 8,00 — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5,30 — Actualitatea agrară.
MIERCURI : programul I : 18,40 — Jurnal agrar.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 18,20 — Teatru scurt : „Podul de piatră s-a dărîmat". Dramatizare radiofonică de I. Petran, după o nuvelă de D. R. Popescu.

DUMINICĂ : programul I : 13,13 — ESTRADA DUMINICALĂ :
● Cîteva minute cu **Elena Zamora.**
● Un meșter al acordeonului : **Fărămiță Lambru.**
● Autograf muzical : **Temistocle Popa.**
● Actorii și muzica ușoară : **Marie Laforêt.**
● Moment folcloric cu **Ion Bogza.**
● Întîlnire cu opereta „Liliacul" de **Johann Strauss.**
● O melodie pe adresa dumneavoastră.
Prezentarea emisiunii : **Paul Sava.**

LUNI : programul I : 20,30 — Premiera „Călător fără bagaje", de Jean Anouilh. Traducere de Camil Șerban și Corina Jiva. Adaptare radiofonică de Emil Riman. Interpretează un colectiv artistic al Teatrului de stat din Arad.

MARȚI : programul I : 21,05 — Ediție radiofonică „Ion Luca Caragiale". Caragiale scriitor național și universal. Prezintă acad. Al. Rosetti, prof. univ. Șerban Cioculescu și Al. Dima, membri corespondenți ai Academiei.

MIERCURI : programul II : 20,30 — Ciclul „Maeștri ai dramaturgiei universale" : William Shakespeare, „Henric al IV-lea" (Partea I). Traducere de Dan Duțescu. Adaptare radiofonică de George Teodorescu.

VINERI : programul II : 10,05 — Ciclul „Radiodifuziunea în sprijinul școlii" : „Bălcescu" de Camil Petrescu. Adaptare radiofonică de N. Al. Toscani.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 6,10 ; 7,45 ; 9,15 ; 11,15 ; 14,15 15,35 ; 16,35 ; 18,05 ; 20,15 ; programul II : 6 ; 7 ; 10,10 ; 10,45 ; 15 ; 16,05 ; 17,40 ; 19,30 ; 21,15. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 7,30 ; 8,45 ; 10,10 ; 11,45 ; 15 ; 15,45 ; 17,10 ; 19,30 ; 20,45 ; 21 ; 22,40 ; programul II : 6,45 ; 7,50 ; 8 ; 10,35 ; 14,10 ; 15,10 ; 19,05 ; 20 ; 21,35 ; 22 ; 23,56.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,20 ; 11,45 ; 13,30 ; 15 ; 16,40 ; 19,35 ; 20,20 ; programul II : 6,30 ; 10,45 ; 14,30 ; 16,20 ; 17,30 ; 18,35. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 ; 7,30 ; 8,30 ; 11,30 ; 13,15 ; 14,08 ; 16,15 ; 17 ; 17,30 ; 19 ; 21,45 ; 22,20 ; 23 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,33 ; 11,07 ; 15,10 ; 17,10 ; 18 ; 19,40 ; 22,35 ; 23,45 ; programul III : 21,50.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,03 ; 11,45 ; 13,30 ; 15 ; 19,30 ; 20,30 ; programul II : 8,30 ; 10,48 ; 12,40 ; 13,15 ; 14,30 ; 16,20 ; 17,50 ; 18,35. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 ; 7,30 ; 8,30 ; 10,15 ; 11,30 ; 13,19 ; 14,08 ; 16,15 ; 19 ; 21,25 ; 22,50 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,40 ; 11,07 ; 12,20 ; 13,08 ; 15,10 ; 16,30 ; 17,30 ; 19,40 ; 21,05 ; 22,20 ; 23,45.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,06 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,15 ; 11,45 ; 13,30 ; 19,35 ; 20,30 ; programul II : 8,30 ; 12,25 ; 13,15 ; 14,30 ; 15,45 ; 17,30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 ; 7,30 ; 8,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 14,15 ; 16,15 ; 19 ; 21 ; 23 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,40 ; 11,07 ; 12,45 ; 13,08 ; 15,10 ; 16,30 ; 18,35 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,52 ; programul III : 19.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,15 ; 11,45 ; 13,30 ; 15 ; programul II : 8,30 ; 10,52 ; 12,45 ; 13,15 ; 14,30 ; 16,20 ; 17,30 ; 18,35. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 7,30 ; 8,30 ; 11,35 ; 12,20 ; 14,08 ; 18,15 ; 23 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,40 ; 11,07 ; 13,08 ; 16,30 ; 19,40 ; 22,35 ; 23,55.

JOI : programul I : 19 — SEARĂ PENTRU TINERET. În cuprins :
● Muzică la cererea tinerilor ascultători.
● Calificare la nivelul exigențelor.
● Cum se dobîndește autoritatea morală.
● Cerc turistic.
● Inelul de logodnă.

20,00 RADIOGAZETA DE SEARĂ.
În continuarea emisiunii „Seară pentru tineret" :
● Muzică populară românească.
● Estrada emisiunii.
● Parada soliștilor și a orchestrelor de muzică ușoară.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,15 ; 11,45 ; 13,30 ; 19,35 ; 20,30 ; programul II : 8,30 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,45 ; 16,20 ; 18,35. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 ; 7,30 ; 8,30 ; 11,35 ; 13,10 ; 14,08 ; 15,30 ; 16,15 ; 19 ; 21,20 ; 23 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,40 ; 11,45 ; 12,30 ; 13,05 ; 15,10 ; 16,30 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,46 ; programul III : 21,45.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,06 ; 6,25 ; 8,10 ; 9,35 ; 10,15 ; 13,30 ; 15 ; 19,30 ; 20,30 ; programul II : 8,30 ; 10,50 ; 11,40 ; 12,45 ; 13,15 ; 14,30 ; 16,15 ; 17,30 ; 18,35 ; 21,55. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,40 ; 7,30 ; 8,30 ; 12,45 ; 14,08 ; 15,20 ; 18,15 ; 19 ; 21,05 ; 21,35 ; 22,20 ; programul II : 7,55 ; 8,15 ; 9,40 ; 11,07 ; 13,08 ; 15,10 ; 16,30 ; 19,50 ; 20,50 ; 22,10 ; 22,35 ; 0,04 ; 0,55 ; programul III : 20,30.

SÎMBĂTĂ : programul I : 11,20 — REVISTA LITERARĂ RADIO.
● În loc de editorial : **„Pastel de iarnă" de Marin Sorescu.**
● Cronica ideilor de Vladimir Streinu : **Motivul iernii în literatura universală.**
● Ritmuri contemporane : versuri de **Cicerone Theodorescu, Nina Cassian, Dragoș Vrînceanu, Gheorghe Tomozei** — în lectura autorilor.
● **Vasile Rebreanu :** Micro-schiță.
● **Cicerone Theodorescu :** Desene pe zăpadă.
● Dialog cu poeta iugoslavă **Florica Ștefan.**
● **Valeriu Râpeanu** vă recomandă volumul **„Monolog în Babilon" de Al. Philippide.**
● Debut 1967 : **Otilia Niculescu.** Prezintă **Tiberiu Utan.**
● **Eugen Jebeleanu :** Blocnotes.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : 8,30 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? ; 8,32 — Pentru noi femeile ! ; 9,15 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar. Ecranul cu păpuși : „Cine va păzi clopoțeii ?" — scenetă de Viorica Huber. Prezintă colectivul Teatrului de păpuși din Alba Iulia ; Scriitorii noștri : Alexandru Vlahuță ; Studioul pionierilor ; 11 — Concert simfonic ; 12 — **EMISIUNE PENTRU SATE ;** 18 — Magazin... duminical ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Interpretul preferat. Muzică populară la cererea telespectatorilor. Cîntă Maria Lătărețu, Margareta Pîslaru, Ion Cristoreanu, Ion Lăceanu și orchestra condusă de Nicu Stănescu ; 19,45 — Aventuri de vînătoare ; 20,15 — Baschet (masculin) : Repriza a II-a a întîlnirii dintre echipele Dinamo București și Royal Anderlechtoise (Belgia) din cadrul „Cupei Cupelor". Transmisiune din Sala sporturilor Floreasca ; 20,45 — Recital Ludovic Spiess în ipostaze muzicale diverse ; 21,05 — Film artistic : „Winnetou" ; 22,35 — Cîntă pentru dumneavoastră Charles Aznavour ; 22,50 — Telesport ; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 18 — Pentru copii : Povestiri pe degete : „Băiatul și păpușa" de Victor Sivetidis. Prezintă Brîndușa Zaița-Silvestru ; Pentru pionieri și școlari : 1001 de întrebări ; 18,50 — Publicitate ; 18,58 — Ora exactă ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Buletinul meteorologic ; 19,23 — Seară de poezie populară românească ; 19,45 — Pagini din istoria filmului în România (III). Emisiune realizată în colaborare cu Arhiva națională de filme ; 20,10 — O invitație pentru cei care n-au vizitat... Vîrful cu Dor ; 20,30 — Istoria Teatrului universal (Emisiunea a XXIV-a) Exemplificări din : „Gabriele D'anunzio — „Gioconda" ; Oscar Wilde : „Evantaiul D-nei Windermere". Prezintă conf. univ. dr. Ovidiu Drîmba ; 23 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 18 — Pentru copii A.B.C. ; Pentru pionieri și școlari : Neobișnuita călătorie în lumea cărților : „La Hanul Ancuței", ecranizare după romanul lui Mihail Sădoveanu ; 18,50 — Publicitate ; 18,58 — Ora exactă ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Buletinul meteorologic ; 19,23 — Desene animate ; 19,30 — Legenda Ciocîrliei. Montaj muzical-coregrafic ; 19,50 — Aventurile lui Robin Hood ; 20,20 — „?" Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă. Emisiune de știință ; 21,05 — Film artistic : „Semnale deasupra orașului". O producție a studiourilor iugoslave ; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 18 — Pentru copii și tineretul școlar : În loc de cinema : filmele „Trofeul indian" și „Nasul furat" ; Studioul pionierilor ; 18,50 — Publicitate ; 18,58 — Ora exactă ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Buletinul meteorologic; 19,23 — „Mult e dulce și frumoasă...". Emisiune de limbă română contemporană. Prezintă acad. prof. Iorgu Iordan ; 19,35 — Artă plastică ; 19,50 — Transmisiunea părții I, a Concertului orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. **În program :** Trei imagini pentru orchestră (primă audiție) de Ludovic Feldman ; Concertul în Si bemol major pentru violoncel și orchestră de Luigi Bocherini. Solist : Takeichiro Hirai (Japonia). Dirijor : Emanuel Elenescu ; 21 — Film artistic : „Misiune extraordinară". O producție a studiourilor sovietice ; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 18 : Pentru copii Ala-Bala ; Pentru pionieri și școlari : Peceți și file îngălbenite ; 18,50 — Publicitate ; 18,58 — Ora exactă ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Buletinul circulației rutiere ; 19,30 — Desene animate ; 19,40 — Cîntă Jean Iacobescu ; 20 — Săptămîna ; 21 — Avanpremieră ; 21,15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice. Jurnal de bord (VII) ; 21,45 — Varietăți pe peliculă ; 22 — Muzică viva; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 18 — Pentru copii și tineretul școlar : Mici interpreți, mari speranțe ; Întîlnire cu eroi îndrăgiți din filme românești ; 18,58 — Ora exactă ; 19 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Buletinul meteorologic ; 19,25 — Cincisprezece minute cu iluzionistul italian Genaro Trevizan ; 19,40 — Actualitatea cinematografică ; 20 — Teleenciclopedia ; 21 — „În ianuarie... e iulie iar". Montaj din melodiile lui Lopez ; 21,40 — Contrapunct ritmic cu formația condusă de Richard Oschanitzki ; 22 — Film serial : „Baronul" ; 22,50 — Telesport ; 23 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

AGRICULTURA PE GLOB

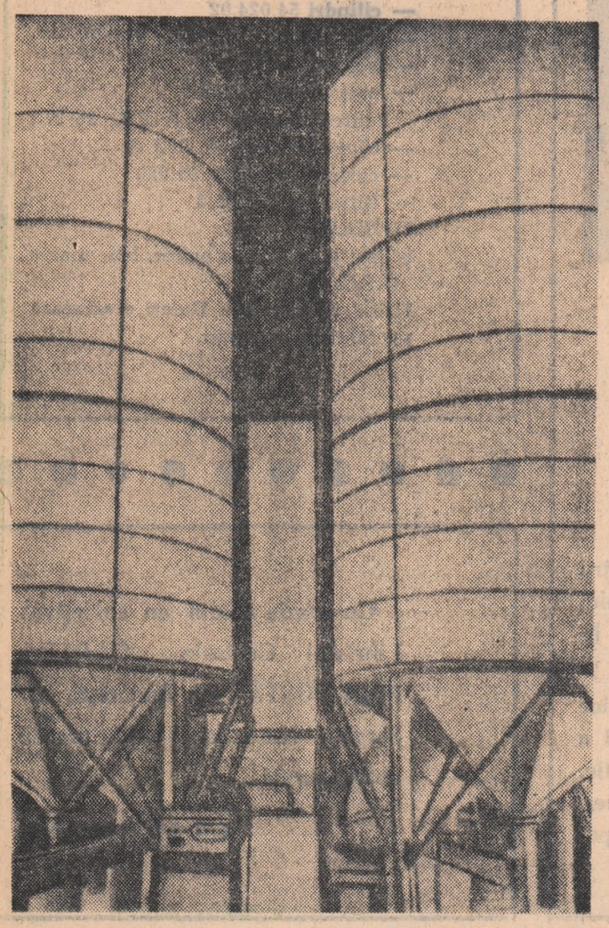

Silozuri moderne pentru cereale la Beyern (R. D. Germană)

„FRUNTAȘUL CHIMIEI"

Mîndria celor din Dimitrovgrad (R. P. Bulgaria) este combinatul chimic în care lucrează peste 5 000 de salariați și care, în 1951, a dat primele tone de amoniac și acid sulfuric.

De la cei peste 50 m înălțime, cît are turnul de granulare a azotatului de amoniu, privirea îmbrățișează întreaga perspectivă înconjurătoare. Deseori i se spune „uzina belșugului" sau „fruntașul chimiei bulgare". În cei 15 ani de la intrarea în producție, combinatul a fost extins în continuu, etapele corespunzînd ultimelor trei cincinale ale economiei naționale; în prezent, aici se realizează 37 produse, ponderea principală avînd-o cele destinate agriculturii. În numai 63 de zile, se produce acum o cantitate de îngrășăminte azotoase egală cu producția anului 1958. Despre toate aceste trepte ale avîntului stau mărturie ordinul „Gheorghi Dimitrov", decernat de curînd combinatului, precum și faptul că pentru a 12-a oară consecutiv steagul de fruntaș pe ramură îl dețin chimiștii din orașul tineretului.

Alăturîndu-se inițiativei unui grup de 20 de întreprinderi din Sofia, colectivul combinatului s-a angajat să realizeze peste planul anual 13 000 tone îngrășăminte minerale, 5 000 tone de amoniac și metanol, 1 000 tone de acid sulfuric și altele.

În 1970, producția de îngrășăminte minerale pe țară trebuie să ajungă la 953 mii tone, ceea ce înseamnă o creștere cu circa 600 000 tone față de producția anului trecut. O bună parte din această cantitate se va realiza aici, la Dimitrovgrad.

GRĂDINI LA ANTIPOD

Reportaj din Australia și Noua Zeelandă

Australia se întinde între paralelele 43° și 10° ale emisferei sudice, cuprinzînd zone de climă foarte diferite — de la clima temperată pînă la cea tropicală — ceea ce face posibilă cultivarea și a unei mari varietăți de pomi fructiferi.

Australia produce aproape 900 000 de tone de fructe pe an. Cel mai mult se cultivă : mărul, citricele, ananasul, părul, piersicul, caisul, prunul, cireșul etc. În ultimii zece ani, recoltele au fost constante și foarte bogate ; aceasta se datorează în cea mai mare măsură climatului dulce.

În multe livezi de meri se cultivă un interesant soi local cu fructe verzi, foarte gustoase și hrănitoare. Acest soi se culege timp de șase luni : în ianuarie și februarie pentru compot, martie-aprilie pentru export, mai-iunie pentru conservare prin frig pentru piața internă. În insula Tasmania, cel mai sudic punct al Australiei, unde iarna temperatura nu coboară sub +6°, se află cea mai renumită zonă de cultivare a pomilor fructiferi. Este interesant de semnalat că aici s-a obținut în 1962 recordul mondial al producției de mere : 150 de tone la hectar.

Pentru a obține producții mari de fructe, plantațiile capătă îngrijiri speciale. Solurile Australiei conțin foarte puțin fosfor. Cu toate acestea se folosesc mai mult îngrășămintele azotoase și potasice și mai puțin fosfații, întrucît nici una din experiențele făcute în direcția aplicării fosfaților n-a avut ca rezultat sporirea recoltei. După cît se pare, pomii fructiferi își extrag totuși fosforul necesar din sol, în ciuda cantităților neînsemnate pe care le conține.

După cum se știe, Australia este cel mai uscat continent al lumii. Din această cauză, majoritatea zonelor cu grădini sînt irigate. Solurile sînt în general calcaroase. Prin irigare se formează la o adîncime de 50—100 cm o soluție de apă încărcată cu săruri care este periculoasă pentru creșterea rădăcinilor plantelor. Pentru îndepărtarea acestor ape saturate, pomicultorii instalează la adîncimea corespunzătoare tuburi de drenaj.

În statul Victoria, însă, din cauza unor ierni abundente în ploi, solul fiind impermeabil, se adună uneori mari cantități de apă, care-și păstrează un nivel ridicat un timp foarte îndelungat. Din această cauză, oxigenul nu mai poate pătrunde la rădăcini ; se poate spune deci că prea multă apă duce la... uscarea pomilor fructiferi.

Un alt fenomen interesant îl constituie faptul că într-o zonă foarte bogată în pomi fructiferi, cum este Australia de apus, merii nu sînt atacați de omizi sau de alți dăunători, explicația fiind că apusul Australiei este separat de celelalte state din răsărit printr-o mare suprafață de pustiuri, ceea ce face ca dăunătorii să nu poată ajunge în aceste locuri. La fel, în Tasmania nu există purici purtători ai virusului îmbolnăvirii zmeurei. Din această cauză, plantațiile rodesc mulți ani. Pot fi întîlnite plantații de zmeur în vîrstă de 80 de ani, care dau recolte pînă la 200 de chintale la hectar. Cu toate aceste ciudățenii, în cele mai multe bazine pomicole sînt răspîndite aceleași boli și dăunători ca și în Europa.

Noua Zeelandă se întinde în emisfera sudică a globului pămîntesc, cuprinzînd două insule, aflate la sud-estul Australiei. În ciuda acestei poziții, datorită căldurii oceanului care-i înconjoară țărmurile, Noua Zeelandă are o climă blîndă. În partea de nord a insulei nordice cresc portocali, iar în partea de sud a insulei sudice poate fi cultivat caisul. Principalele culturi sînt mărul, piersicul, părul, caisul și prunul. În mai mică măsură se cultivă citricele. La unele culturi se obțin și două recolte pe an.

Producția anuală de fructe se ridică aproape la 130 000 de tone, din care mai mult de 30 000 de tone sînt destinate exportului. Semnificativ pentru productivitatea livezilor neozeelandeze este faptul că în multe grădini se obțin între 50—100 de tone de fructe la ha.

Desigur o mare însemnătate o are climatul cu ierni foarte blînde, cu precipitații atmosferice abundente și solurile foarte roditoare. Există grădini în vîrstă de 30 de ani unde, deși nu s-au folosit niciodată nici un fel de îngrășăminte organice sau minerale, s-au obținut recolte pînă la 30 de tone de fructe la ha. Trebuie subliniat faptul că nivelul înalt al pomiculturii în această țară se datorește nu numai factorilor climatici favorabili, ci și aplicării unei agrotehnici judicioase, caracterului intensiv al pomiculturii. Una din căile de obținere a recoltelor mari de fructe este sporirea numărului de pomi fructiferi la hectar și plantarea unor pomi de talie mică și cu tulpină erectă. De obicei aici se plantează 300—500 de meri la hectar.

Livezile se stropesc de 8—14 ori pe an, folosindu-se în special preparate organice. Pomicultorii au de luptat nu numai cu insectele, ci, în egală măsură, și cu păsările. Pentru aceasta livezile cu cireși, de pildă, sînt acoperite cu plase de sîrmă. Acest lucru face însă ca prețul de cost al cireșelor să fie ridicat.

Rezultatele obținute în pomicultura Australiei și Noii Zeelande sînt greu de imaginat fără hărnicia și priceperea pomicultorilor, fără lupta neobosită a omului pentru a supune natura, pentru a sili pămîntul să rodească chiar și acolo unde s-ar părea că acest lucru nu e posibil.

R. S.

DIN PRESA STRĂINĂ DE SPECIALITATE

Varietăți de cartof rezistente la boli

SELSKAIA JIZN

Problema creării unor varietăți de cartof rezistente la boli necesită cercetări serioase din partea fitopatologilor, selecționerilor, geneticienilor, biochimiștilor. Am vrea să atragem atenția asupra creării unor varietăți cu o rezistență prelungită la mana cartofului. În laboratorul nostru s-au obținut varietăți ca „Losițki", „Temp", „Start" și altele.

Experiențe efectuate în diferite țări au arătat cît este de eficientă combaterea chimică a manei cartofului și a altor boli. Stropitul cartofilor în Anglia mărește recolta lor cu 3 700—5 000 kg la ha. În S.U.A. tratarea cartofilor cu fungicide care conțin cupru asigură o creștere a recoltei în medie cu 8 000 kg. În cursul cercetărilor noastre, care au durat 35 de ani, am constatat că stropitul cartofilor în Bielorusia a mărit recolta.

Pe terenurile mari cultivate cu cartofi este practic imposibil să se termine stropitul lor în cîteva zile. Prima stropire trebuie să se facă în timpul înfloririi. În 1965 am elaborat o metodă aviachimică de combatere a manei. La stropitul din avion se tratează bine partea superioară a frunzelor, unde cad majoritatea sporilor cînd se împrăștie în aer. Roua sau ploaia care cad după tratarea plantelor cu soluție de fungicide contribuie la repartizarea preparatului pe suprafața frunzelor și la transportarea lui de pe partea superioară a frunzei pe partea inferioară.

Părerea că îngrășarea intensă a cartofilor cu azot intensifică infectarea lor cu mană, nu a fost confirmată de experiențele noastre și nici de ale cercetătorilor din alte țări. Nici chiar doze sporite de azot (90 kg la ha) nu au mărit infecția cu mană.

La tratarea cu carbamidă amestecată cu o suspensie de 4 la sută oxiclorură de cupru și în soluție pură de 100 l la ha, am obținut următoarele rezultate. După stropirea de două ori a semănăturilor cu oxiclorură de cupru 4 la sută plus 20 kg de carbamidă la ha. infecția cu mană era de 16,3 la sută, pe loturile de control de 83,3 la sută iar recolta, respectiv, de 43 400 și 30 800 kg la ha. La tratarea numai cu îngrășăminte azotoase s-au îmbolnăvit de mană 50,8 la sută din cartofi, pe lotul de control — 83,3 la sută și s-au obținut 39 600 și 30 800 kg la ha.

Eficiența aplicării metodelor chimice depinde de stropitul la timp. Prima stropire trebuie făcută înainte de apariția petelor de mană pe frunze sau pe alte părți ale plantei, pentru că răspîndirea sporilor de mană începe cu mult înainte de apariția bolii. Acest lucru este foarte important, deoarece pînă de curînd se recomanda ca prima stropire să înceapă de îndată ce apar primele pete pe frunzele cartofilor. Recomandarea nu este justă. Mai importantă este profilaxia prin împiedicarea bolilor decît tratarea lor.

(Din articolul acad. N. Dorojkin).

File din istoria agriculturii

CERES — CEA DE ZECE ORI MILENARĂ

Mitologia greco-romană a pus agricultura sub ocrotirea zeiței Ceres pe care o socotea „răspunzătoare" pentru belșugul, ca și pentru sărăcia ogoarelor. Adevărul este însă că această îndeletnicire, agricultura, este mult mai veche, deși imaginea zeiței plăsmuite de antici a rămas un simbol al agriculturii în general.

Cît de veche este agricultura ?

Știința a stabilit că trăsătura distinctivă a epocii neolitice, așa numita epocă a pietrei șlefuite, o constituie cultivarea plantelor. Cu alte cuvinte, pentru a dovedi că rămășițele unei anumite colectivități străvechi provin din epoca neolitică, este obligatoriu ca în acea colectivitate să se fi cultivat plante, într-un fel sau altul. Arheologii sînt azi de acord în ceea ce privește condițiile în care s-a produs apariția acestui fenomen.

În esență lucrurile par să se fi petrecut așa. Schimbarea climei pe pămînt, care a avut loc în trecutul îndepărtat al omului, a făcut ca multe specii de animale, pe care omul le vîna, să se retragă din ce în ce mai mult spre nord. Rămas în situația de a nu avea cu ce să se hrănească, omul a recurs la o sursă de alimente pe care, fără îndoială, o cunoștea, și anume, plantele.

Omul primitiv avea un spirit de observație foarte dezvoltat, datorită condițiilor grele în care trăia. El a putut astfel să cunoască însușirile plantelor și animalelor care, în definitiv, reprezentau pentru el sursa unică de existență, ca și pentru omul actual, de altfel.

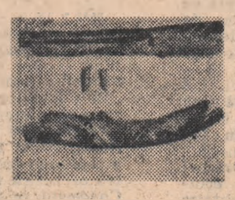

Secera găsită la Valea Răii. În imaginea de sus se vede șanțul în care se fixau dinții de silex. Imaginea de jos reprezintă secera văzută din profil. La mijloc se află singurii doi dinți de silex care au fost găsiți.

Așadar, în momentul în care vînatul s-a împuținat peste măsură, omul primitiv și-a îndreptat privirile către plante. Utilizarea acestora a trecut prin mai multe faze. Mai întîi culesul care, împreună cu vînătoarea, a reprezentat multe mii de ani un mod relativ lesnicios de a obține hrana, luînd ceea ce natura oferea cu destul de multă dărnicie. Oamenii făceau același lucru pe care îl fac și astăzi unele triburi primitive : strîngeau și consumau fructele și semințele fără a se preocupa de înmulțirea lor. Într-adevăr, documente vechi atestă că strîngerea semințelor și a fructelor a îndeplinit un rol important în viața colectivităților omenești străvechi. Potrivit afirmațiilor lui Herodot, vechii locuitori ai Egiptului strîngeau grămezi mari de lotuși, pe care îi uscau la soare, îi măcinau, transformîndu-i în făină din care preparau pîine.

Din această fază ne-au rămas pietre șlefuite de silex care au folosit, în mod neîndoielnic, la tăierea sistematică, îndelungată, a tulpinilor de plante. Cu ajutorul metodelor moderne de analiză s-a stabilit că luciul acestor piese se datorește unui compus al siliciului cu substanțe care intră în componența sucurilor de plante. Așadar ele serveau ca „unelte agricole".

Abia după ce oamenii au constatat care anume plante sînt folositoare sau pot deveni utile prin prelucrare, au trecut la o nouă fază, aceea a cultivării plantelor în mod primitiv. În această fază, omul și-a făurit noi unelte speciale, pe lîngă cele cunoscute : bățul primitiv sau scormonitorul, săpăliga — care se putea confecționa din cioturi de lemn sau coarne de animale — și secera cu dinți de silex. Cu prilejul săpăturilor arheologice din țara noastră au fost găsite multe asemenea unelte, între care săpăliga de la Glina, lîngă București, făcută din corn de cerb și secera descoperită de prof. univ. D. Berciu la Valea Răii, lîngă Rîmnicu Vîlcea. Această seceră, singura găsită pînă acum pe teritoriul țării noastre, este confecționată din corn de bovideu și are o vechime de circa 7 000 de ani.

O altă unealtă importantă era rîșnița primitivă, cu ajutorul căreia grăunțele era mărunțite pentru a putea fi consumate ca hrană. Ea este străbuna morilor de azi. De altfel, trebuie subliniat că secera și rîșnița au fost primele unelte agricole folosite de om.

Prin urmare, cu aceste unelte omul a smuls pămîntului cele dintîi roade.

Se pune acum întrebarea : ce dovezi materiale avem că începuturile agriculturii s-au desfășurat așa cum se afirmă astăzi ?

În primul rînd — uneltele amintite. Ele sînt palpabile, există și au o formă care arată că nu puteau folosi decît pentru munci agricole, cu alte cuvinte au o funcționalitate precis definită. În al doilea rînd, sînt resturile vegetale care s-au găsit, de pildă, boabe de grîu (din specia Triticum monococum) carbonizate în gropi sau în vase, în încintele așezărilor oamenilor primitivi, semnalate de arheologi în multe puncte de pe glob.

Agricultură nu înseamnă însă numai cultivarea plantelor, ci și creșterea animalelor. Majoritatea oamenilor de știință consideră că cele două ramuri au apărut concomitent. Dar începuturile prieteniei omului cu animalele le vom găsi într-o altă filă a acestei străvechi istorii.

A. COSTA
C. V. ROSKE

În ultimele două decenii a crescut considerabil interesul specialiștilor din lumea întreagă pentru istoria agriculturii. În multe țări se editează periodice specializate. Anual se publică aproximativ 1 000 de articole consacrate istoriei agriculturii.

Printre revistele cele mai importante din acest domeniu se numără „Agricultural history" (S.U.A.), „Zeitschrift für Agrargeschichte und Agrarsoziologie" (R.F.G.), „Agricultural history review" (Anglia), „Historia agriculturae" (Olanda), „Rivista di storia dell'agricoltura" (Italia) și „Sociologie a istorie zemedelstvi" (R. S. Cehoslovacă).

Recent a apărut volumul al doilea al bibliografiei mondiale de istorie a agriculturii „Bibliographia Historiae rerum rusticarum internationalis", elaborate de Muzeul de agricultură din Budapesta.

ORIZONTURI • ORIZONTURI • ORIZONTURI

MULCIREA SOLURILOR ÎN GRĂDINĂ

La Stațiunea experimentală a Institutului de horticultură din Sinditze (R.F. Germană) s-au făcut experiențe de mulcire a solurilor cu iarbă în plantațiile de măr slab roditoare (sădite în 1955) și în cazul unor soluri de păr. Amestecul, format din 5 kg de sămînță raigras german, 5 kg raigras francuzesc, 5 kg trifoi roșu, 5 kg trifoi suedez, 3 kg trifoi hibrid, 2 kg trifoi alb a fost semănat la data de 24 aprilie. Prima dată s-a cosit iarba la mijlocul lui iunie. În tot timpul sezonului au fost făcute patru coase, iar masa verde a rămas printre rînduri. În fiecare an în grădină au fost introduse îngrășăminte minerale, astfel : fosfatice 100 kg la hectar, potasice 150-180 kg la hectar, azotoase 60-100 kg la hectar. Umiditatea și temperatura solului realizate prin mulcire în decursul anului au făcut ca pomii să se dezvolte foarte bine și să rodească, iar fructele să-și mențină o culoare vie.

ANALIZOR AUTOMAT PENTRU AMINO-ACIZI

Analizorul cehoslovac pentru amino-acizi „G.-1200-E", construit la Uzina de aparate de măsurat din Ziar na Hrone din Slovacia, este un analizor automat. El poate efectua concomitent 12 analize complete de amestecuri de amino-acizi în 24 de ore, în timp ce aparatele de acest fel din diferite țări nu pot efectua în același timp decît șase analize. „G-1200-E" este utilizat la determinarea cantității de albumine și amino-acizi conținuți în acestea.

SISTEM DE TELECOMANDĂ PENTRU TRACTOARE

În urma colaborării în cursul a 10 ani a 4 firme engleze s-a reușit elaborarea unui sistem de telecomandă cu ajutorul căruia un număr dorit de tractoare pot fi folosite la munca cîmpului, toate comandate de o singură persoană. Tractoarele pot fi folosite, de exemplu, într-o regiune unde viața tractoristului ar fi în primejdie.

Următoarele funcțiuni se pot telecomanda fără fir sau prin cablu : pornirea și oprirea motorului, direcția, schimbarea treptelor de viteză, acționare lentă a ambreiajului, accelerația, frînarea, claxonul, ridicarea și coborîrea mașinilor agricole, aprinderea farurilor, luminilor laterale și a celor din spate, deschiderea capotei.

RACHETELE STAVILESC GRINDINA

În republicile sovietice din Asia centrală a început utilizarea rachetelor pentru apărarea ogoarelor de grindină. În momentul apropierii unor nori amenințători spre aceștia sînt lansate rachete speciale, care împrăștie în nori substanțe chimice pentru preîntîmpinarea căderii grindinei. Folosind această metodă o expediție a institutului hidrometeorologic a reușit să salveze semănăturile din valea Gissar, pe o suprafață de 50 000 ha. S-a stabilit că grindina căzută în raioanele limitrofe a avut dimensiunea unor ouă de găină și greutate pînă la 790 de grame.

FITOCRONUL CONTROLEAZĂ CREȘTEREA PLANTELOR

În urma unor studii efectuate de serviciul de cercetări agricole din S. U. A. (H. Siegelman și S. Hendricks) privind factorii de creștere care influențează asupra dimensiunii plantelor, epocii lor de înflorire și, în general, asupra diferitelor faze ale dezvoltării lor — cercetări întreprinse timp de 16 ani — s-a ajuns la concluzia că creșterea se află sub controlul unei molecule proteice, fitocronul, care există în plante sub două forme diferite : forma activă, care rezultă dintr-o expunere la lumina roșie, și forma inactivă, determinată de radiațiile infraroșii.

Schimbările spre una sau spre cealaltă formă sînt declanșate sub acțiunea unui pigment, înrudit cu pigmenții biliari ai animalelor.

Acești factori de creștere se găsesc în tulpini, în muguri și în frunze. Prin intermediul lor, vegetația va fi reglementată, în funcție de natura și de intensitatea luminii primite. Autorii citează exemplul crizantemelor care nu înfloresc decît toamna, fitocronii fiind inactivați de lumina de vară și de durata insolațiilor diurne.

Din actualitatea săptămînii

DREPTUL SACRU AL POPOARELOR DE A-ȘI HOTĂRÎ DESTINUL

Anul 1967 debutează într-un climat internațional dominat de speranțele omenirii întru promovarea idealurilor de pace și progres. Există indicii că politica intensificării relațiilor economice, culturale, științifice între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, capătă un nou impuls.

Imaginea acestui început de an ar fi însă incompletă dacă nu am ține seama de faptul că, alături de fenomenele pozitive, se manifestă și factori de agravare a situației internaționale, care îngrijorează opinia publică din întreaga lume. Continuarea și escaladarea agresiunii americane împotriva poporului vietnamez fac parte din această categorie de fapte. De aceea, este firesc ca agresiunea S.U.A. din Vietnam să fie energic condamnată. **„Opinia publică din țara noastră, ca și din întreaga lume, a condamnat ferm continuarea și intensificarea războiului agresiv al Statelor Unite împotriva Vietnamului** — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou. **Partidul și statul nostru, întregul popor cer cu hotărîre să se pună capăt acestei agresiuni, își manifestă activ solidaritatea cu lupta eroică a poporului vietnamez, cu lupta popoarelor împotriva colonialismului și imperialismului, pentru dreptul lor sacru de a-și hotărî singure destinul."**

În mesajul de Anul Nou, președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min, a arătat că Forțele Armatei Populare Vietnameze au doborît în cursul anului trecut peste 1 600 de avioane agresoare americane. **„Victoriile noastre** — a declarat președintele Ho Și Min — **sînt în primul rînd rezultatul propriilor noastre eforturi. Ele sînt însă legate de ajutorul acordat de țările socialiste frățești, de alte țări prietene, de sprijinul călduros din partea opiniei publice progresiste din toate țările, inclusiv din S.U.A."**

La rîndul său, președintele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Nguyen Huu Tho, a subliniat în mesajul de Anul Nou : **„Sarcina noastră este să-i învingem pe agresorii străini și pe marionetele lor din Vietnamul de sud, pentru că aceasta este singura cale prin care putem să obținem independența, libertatea, pacea adevărată și primăveri fericite în patria noastră".**

Pentru încetarea agresiunii S.U.A. în Vietnam, se pronunță în mod deschis personalități de frunte din lumea întreagă. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, în mesajul său de Anul Nou a adresat un apel călduros la rațiune cerînd încetarea imediată a războiului din Vietnam. El a subliniat că **„dacă pacea va fi restabilită în curînd va avea loc o reînnoire a încrederii în capacitatea noastră de a promova bunăstarea pentru toți".**

Caracterizînd intervenția americană, președintele Franței, Charles de Gaulle, arăta în cuvîntarea rostită la televiziunea franceză : **„Acesta este un război nedrept deoarece rezultă din intervenția armată a Statelor Unite, un război detestabil deoarece o națiune mare pustiește una mică. Considerăm necesar ca Statele Unite să pună capăt războiului și să-și readucă forțele pe teritoriul național."**

Este interesant de semnalat și bilanțul dat publicității de Agenția sud-vietnameză de presă Eliberarea, în care se arată că în perioada 1961—1966 forțele armate ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au scos din luptă 1 050 000 de soldați inamici, dintre care 123 500 au fost americani. Numai în perioada ianuarie-noiembrie 1966, forțele patriotice sud-vietnameze au scos din luptă 340 000 de soldați inamici. Aceste cifre ilustrează în chip grăitor lupta eroică pe care poporul vietnamez o duce pentru a-și cuceri dreptul de a hotărî singur propria sa soartă.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), **ing. Vasile Ciaușu** (redactor șef), **prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, acad. G. Ionescu-Șișești, om de știință emerit, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea** (redactor șef adjunct), **prof. Sergiu Vrejba.**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Telefon : 17 60 10—17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000